

ଆମ ସମସ୍ତ ଶାଳ

ସ୍ୱଚ୍ଛତା

ସୃଜନିକା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ତରଙ୍ଗ

ସୃଜନିକା ଶିକ୍ଷା, ବିଶେଷ କରି ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ କାମ କରୁଥିବା ଏକ ଆଗ୍ରହୀ ଦଳ । ନିଜ ଗୁରୁପାଖର ଜିନିଷ ପ୍ରତି ପିଲାଙ୍କର କୌତୁହଳ ବଢ଼ାଇବା, ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା, ସେ ସବୁର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା, ସମାଜରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ, ମୌଳିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ସୃଜନଶୀଳତାର ବିକାଶ କରିବା ସୃଜନିକାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ । ବଡ଼ମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞାନର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରିବା ତଥା ଦେଶର ସ୍ୱାବଲମ୍ବନଶୀଳ ବିକାଶ ପାଇଁ ବୌଦ୍ଧିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆଣିବା, ଶିକ୍ଷା ବିଶେଷ କରି ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାର ନୂଆ ନୂଆ ଦିଗ ଖୋଜିବା ଆଦି ଏହାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିଗ ।

ଏସବୁ କାମ ପାଇଁ ଏହାର ମୂଳ ଆଧାର ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନ ତରଙ୍ଗ ପତ୍ରିକା । ଆଲୋଚନା ଓ ପ୍ରୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଜ୍ଞାନର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପନା ଏହାର ଲକ୍ଷ । ଏ ଦିଗରେ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ କର୍ମୀ ଓ ଶିକ୍ଷକବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଗୋଟିଏ ସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ସୃଜନିକାର ସବୁ କାମରେ ଏହା ଯୋଗାଯୋଗର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥାଏ ।

ତେଣୁ ଆଗ୍ରହୀ ସାଥୀ ଏ ସବୁ କାମ ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିବେ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ତରଙ୍ଗର ଜଣେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ଏ ଅଭିଯାନକୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ସହାୟକ ହେବେ ବୋଲି ଆମର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଆମ ମନର ଗୀତ

(ତୃତୀୟ ସଂସ୍କରଣ)

ସୁଜନିକା

ଜାଗମରା, ତାଙ୍କ: ଖଣ୍ଡଗିରି

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୩୦

ଆମ ମନର ଗୀତ
(ପିଲାଙ୍କ ମନଲାଖି ଗୀତ)

Ama Manara Gita
(Collection of Songs for
Children's)

ସଂକଳନ ଓ ପ୍ରକାଶନ
ସୃଜନିକା
ଜାଗମରା, ଖଣ୍ଡଗିରି
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୩୦
ଫୋନ୍ - ୨୩୫୦୬୬୪

Compilation & Publication
SRUJANIKA
Jagamara, Khandagiri,
Bhubaneswar 751030
Tel - 2350664

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ ୧୯୯୪
ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ୧୯୯୮
ତୃତୀୟ ସଂସ୍କରଣ ୨୦୦୪

First Edition 1994
Second Edition 1998
Third Edition 2004

ମୁଦ୍ରଣ
ଶୋଭନ
୧୦୬, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିହାର,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

Printer
Shovan
106, Acharya Bihar,
Bhubaneswar

ମୂଲ୍ୟ
ଟ ୧୨.୦୦

Price
Rs. 12.00

ସୂଚୀପତ୍ର....

* ଶିଶୁ ଗୀତ

★	ଆମେ ହସିଲେ ଦୁନିଆ ହସେ	୭
★	ବୁଝିହୁଏନା ଗୋଟିଏ କଥା	୮
★	ଆମେ ସବୁ ଚିକି ଚିକି କଲିକା	୯
★	ହାତୀ ନେ ଘୋଡ଼ା ନେ	୧୦
★	ରଚିକିଲି ମିଚିକିଲି	୧୧
★	ବୁଇଁ ବୁଇଁ ବୁଇଁ ଫୁଲ ଫୁଟିଛି	୧୨
★	ଝୁମ ଝୁମ ଝୁମ ତାଳ ପକାଇ	୧୩
★	ଆମ କୁନା ଯିବ ମାମୁଘର	୧୪
★	ନୀଳ ଆକାଶରେ	୧୫
★	ଏଇ ତ ମୋର ମଥା	୧୬
★	ଗାଁ ନୁହେଁ କି ନୁହେଁ ସହର	୧୭
★	ଆମେ ପେଟକ କୁନୁମୁନି	୧୮
★	ହାତୀର ପାଠପଢ଼ା	୧୯
★	ବାଇସାଇକେଲ ବଢ଼ିଛି ମୁହିଁ	୨୦
★	କଣ୍ଢେଇ ବାହାଘର	୨୦
★	ନାନୀ ଡେରି ମୋରନୀ କୋ	୨୧
★	ସଭିଏଁ ଏକା ପରି	୨୨

* ବିଜ୍ଞାନ ଗୀତ

★	କାହିଁକି ଭାଇ କାହିଁକି	୨୪
★	ଲକଡ଼ି କି କାଠି	୨୫
★	ଛାଇ ଆଲୁଅର ଖେଳ	୨୬
★	ଆସରେ ଆସ	୨୮
★	ଏଇ ଆମ ମାଟି ମା'	୩୦
★	ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି	୩୧
★	ଛିଟିଛିଟିକା ତାରା ଆକାଶ	୩୨
★	ପଢ଼ନା ଲିଖନା	୩୩
★	କିଏ ସେ କଲା	୩୪
★	ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗର ନୂତନ କଲିକା	୩୬
★	ବଢ଼ିଅ ଲାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ	୩୭

* ବେତନା ଗୀତ

★	ଏପରି ଶିକ୍ଷା	୩୮
★	ଆମ ପାଠଶାଳା	୪୦
★	ହୋଙ୍ଗେ କାମୟାବୁ	୪୧
★	ଆମେ ବିଜୟା ହେବୁ	୪୧
★	ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି	୪୨
★	ରାସ୍ତା ହେଁ ଲମ୍ବା ଭାଇ	୪୪
★	ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ	୪୫
★	ଖୁଦ୍ ଜିଏଁ ସବୁକୋ ଜିନ୍ଦା ଶିଖାଏ	୪୬
★	ବହି କିଛି କହୁଛି	୪୭
★	ହିନ୍ଦୁ ଯା ମୁସଲମାନ	୪୮
★	ତୁମ୍ ହି ହୋ ମାତା	୪୯
★	ଆ ବଲକେ ତୁଝେ	୫୦

* ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ ଗୀତ

★	ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମତୁଳ	୫୧
★	ଏଇ ଦେଶ ଏଇ ମାଟି	୫୨
★	ବନ୍ଦେ ଜନନୀ ଜନ୍ମଭୂମୀ	୫୩
★	ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ	୫୪
★	ନୀଳ ଆକାଶର ପରାଚାଉଜ	୫୫
★	ଗୁଲ ଦେଶ ପାଇଁରେ	୫୬
★	ମାଦଳ ବାଜିଲା	୫୭
★	ହିନ୍ଦୁ ନୁହେଁ କି ମୁସଲିମ୍ ନୁହେଁ	୫୮
★	ଶୁଣରେ ପିଲେ ଗୀତ	୫୯
★	ହିନ୍ଦ ଦେଶ କେ ନିବାସୀ	୬୦
★	ଆଜାତି କି ଖୁଲି ହୁଣା ମେଁ	୬୧
★	ହମ୍ ସବ୍ ଭାରତୀୟ ହେଁ	୬୨
★	ସାରେ ଜାହାଁ ସେ	୬୩
★	ମୁଁ ଏଇ ଆକାଶର	୬୪

ଆମକଥା

ଗାତ ଶୁଣିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ। ପିଲାଠାରୁ ବଡ଼ ଯାଏଁ ସମସ୍ତେ ଗାତ ଗାଇ ବି ପାରନ୍ତି। କିଏ ହୁଏତ ଅତି ମଧୁର ସ୍ଵରରେ ତାଳ ଲୟ ଠିକ୍ ରଖି ଗାଇପାରେ ତ କିଏ କର୍କଶ ସ୍ଵରରେ ବେତାଳିଆ ଗାଇଥାଏ। ମନଖୁସି ହୋଇଗଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଗାତ ପଡ଼େ ବାହାରିଥାଏ। ପିଲାଟିଏ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଆଗରୁ ଆ.. ଆ.. କରି କେତେ ଗାତ ଗାଇବାରେ ଲାଗିଥାଏ। ଆଉ ଦଳେ ପିଲା ଏକାଠି ହୋଇଗଲେ ତାଳି ମାରି ଗାତ ଗାଇ ବହୁତ ମଜା କରନ୍ତି।

ମନର ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗାତ ଏକ ବଢ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମ। ବିଜ୍ଞାନମେଳା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମୟରେ ଯେଉଁଠି ବହୁତ ଅତିଥି ପିଲା ଏକାଠି ହୋଇ କାମ କରନ୍ତି, ସେଠି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଜଣା ଭାବ କଟାଇ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ଜମାଇବାରେ ଗାତର ଭୂମିକା ବହୁତ ଅଧିକ। ପିଲା-ବଡ଼ଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଦୂରତାକୁ କମାଇବାରେ ଗାତ ବେଶ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

ଗାତଟିଏ ଗାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅତି ଭଲ ଗାୟକ ହେବା ବା ସଙ୍ଗୀତ ବିଶାରଦ ହେବା ଦରକାର ନାହିଁ। କେବଳ ଆଗ୍ରହ, ଉତ୍ସାହ ଥିଲେ ହେଲା। ଆମର ବିଭିନ୍ନ ବିଜ୍ଞାନମେଳା ସମୟରେ ନୂଆ ଗାତ ସବୁକୁ ଥରେ ଦୁଇଥର ଶିଖାଇଲା ପରେ ସବୁ ପିଲା ଏକାଠି ମିଶି ଗାତଗୁଡ଼ିକ ଗାଇ ପରିସରଟିକୁ ବେଶ୍ ଉତ୍ସବ ମୁଖରିତ କରିଥା'ନ୍ତି। ସେଠାରେ କେହି ସଙ୍ଗୀତ ବିଶାରଦ ନଥା'ନ୍ତି। ସମସ୍ତେ ଖୁସି ପାଇଁ ଗାଇଥା'ନ୍ତି।

ଆଜିକାଲି କିନ୍ତୁ ପିଲାଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି ଗାତର ବହୁତ ଅଭାବ ରହିଛି। ଶସ୍ତା ସିନେମା ଗାତ ଛଡ଼ା ପିଲା ଆଉ କିଛି ଶୁଣିବାକୁ ପାଉନାହିଁ। ତେଣୁ ଗାଇବ ବା କ'ଣ ?

ସେଥିପାଇଁ ପିଲାଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁ ପାରିଲା ଭଳି କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଗୀତ ଏକାଠି କରି ଆମ ମନର ଗୀତ ବହିଟି ଛପାଇଥିଲୁ । ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ଆଗ ଜାଗମରାର ପିଲାମାନେ ଗାଇଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣରେ ଥିବା କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଗୀତ ପିଲାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦୃତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ଏଥର ବାଦ ଦେଇ କିଛି ନୂଆ ଗୀତ ମିଶାଇଛୁ । ଜାଗମରାର ପିଲାମାନେ ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ଗାଇ ଗୋଟିଏ କ୍ୟାସେଟ କରିଛନ୍ତି । କ୍ୟାସେଟରେ ବାଜା ନାହିଁ, କେବଳ ଗୀତର ସ୍ଵର ଜଣାଇବା ଏହି କ୍ୟାସେଟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଏସବୁ ଗୀତ ଭିତରେ ରହିଛି କିଛି ନୂଆ, କିଛି ପୁରୁଣା, କିଛି ଲୋକଗୀତ, ଇକବାଳ, ସଫଦର ହଶମାଙ୍କ ଭଳି ଲେଖକଙ୍କର କିଛି ଗୀତ, ବିଜ୍ଞାନଗୀତ, ଚେତନାଗୀତ, ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ ଗୀତ ସହିତ ବେଶ୍ କିଛି ଶିଶୁଗୀତ । ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଗୀତର ଲେଖକ/ଲେଖିକାଙ୍କର ନାଁ ଆମେ ପାଇ ପାରିନାହୁଁ । ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପାଇଲୁ ।

ଗୀତ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ପଦ୍ମଜା ଓ ବିନୟ ଆମକୁ ବିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅଗ୍ରଗାମୀ, କାଶୀପୁର ଓ ସାମାଜିକ ସେବା ସଦନ, ଦେଞ୍ଜାନାଳର ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୀତ ଆମକୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଥିଲା । ଭାରତୀୟ ପ୍ରାକ-ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷାସଂଘ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ଆସରେ ପିଲାଏ ଗାଇବା ଗୀତ ବହିଟି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଆମକୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଛି ।

ଆଶାକରୁଛି ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ପିଲାଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ । ଚତୁର୍ଥମାନ୍ସୁ ପିଲାଙ୍କ ସହ କାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବ । ଶେଷରେ ପିଲା ଭିତରେ ଥିବା ଛୋଟିଆ ସୃଜନଶାଳ ମନଟିକୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ସହାୟକ ହେବ ।

ସୃଜନିକା ପରିବାର

ଆମେ ହସିଲେ ଦୁନିଆଁ ହସେ

ଆମେ ହସିଲେ ଦୁନିଆଁ ହସେ ହସେ ଆକାଶ ତାରା,
 ହସି ଉଠଇ ବଉଦ ତଳୁ କୁନି ଗୁନ୍ତା ପରା ।
 ଲତା ଗହଳୁ ଫୁଲଟି ହସେ ହସେ ପରଜାପତି,
 ନୀଳ ଆକାଶେ ଚଢ଼େଇ ହସେ ଗାଏ ପବନ ଗୀତି,
 ସାଗର ହସେ ସୂରୁଯ ହସେ ଶୁଖିଲା ମାଟି ହସେ,
 ହସି ହସିକା ଦୂର ଆକାଶୁ ବରଷା କେତେ ଖସେ ।
 ଆମ ହସରେ ଶୁଖାଇଦେବୁ ସବୁରି ଆଖି ଲୁହ,
 ସବୁରି ଓଠେ ଝରାଇଦେବୁ ହସର ସୁନା ସୁଅ ।
 ଗାଇବୁ ଆମେ ନାଚିବୁ ଆମେ ବଜାଇ କେତେ ବାଜା
 କରିବୁ ମଜା ଆମେରେ ସବୁ ନୂଆ ଦୁନିଆଁ ରଜା ।

ଜୟନ୍ତା ତ୍ରିପାଠୀ

ବୁଝିହୁଏନା ଗୋଟିଏ କଥା

ବୁଝିହୁଏନା ଗୋଟିଏ କଥା

ଭାବି ବସୁଛି ଯେବେ,

ବଡ଼ ହେଉଛି କେବେ ଯେ ପୁଣି

ସାନ ହେଉଛି କେବେ ।

ବାପା ମା' ତ ଗୁ ପିଅନ୍ତି ଆମ ବେଳକୁ ନାହିଁ,

ମା' କହନ୍ତି ଛୋଟ ପିଲାଏ ଗୁ ପିଅନ୍ତିନାହିଁ ।

ଭାତ ଖାଇଲା ବେଳକୁ କିନ୍ତୁ ଖୁଆନ୍ତିନାହିଁ ମା' ।

କହନ୍ତି ଏବେ ବଡ଼ ହେଲଣି ନିଜ ହାତରେ ଖାଆ ।

ବାପାଙ୍କ ନୂଆ ସାଇକେଲଟା ଟିକିଏ ଦେଲେ ଛୁଇଁ,

ମା' କହନ୍ତି ଛୋଟ ପିଲାଏ ହାତ ଦିଅନ୍ତିନାହିଁ ।

ବାଟ ଗୁଲିଲାବେଳକୁ କିନ୍ତୁ କରନ୍ତିନାହିଁ କାଖ,

କହନ୍ତି ଏବେ ବଡ଼ ହେଲଣି ନିଜେ ଗୁଲିବା ଶିଖ ।

ଫାଟକ ଖୋଲି ଏକୁଟିଆ ଟିକିଏ ଗଲେ ଗୁଲି,

ମା' କହନ୍ତି ଛୋଟ ପିଲାଏ ଯିବନି ଏକା ବୁଲି ।

ଏକା ଯେବେ ଶୋଇଲାବେଳେ ଡରରେ ଦେଉ ତାକ,

କହନ୍ତି ଏବେ ବଡ଼ ହେଲଣି ଏକା ଶୋଇବା ଶିଖ ।

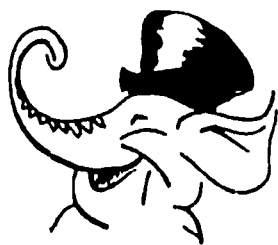
ଆମେ ସବୁ ଟିକି ଟିକି କଳିକା

ଆମେ ସବୁ ଟିକି ଟିକି କଳିକା,
 କଳା ଧଳା ନାଲି ଆଉ ନେଲିଆ,
 ଆମେ ଫୁଲ ଫୁଟୁ ଜାତିଜାତିକା ।
 ଶିରି ଶିରି ବାଆ ପବନ ସାଥେ,
 ରକ୍ତ ମୁଖା ଓଠ ନରମ ହାତେ,
 ସବୁଜ କ୍ଷେତରେ ବାଡ଼ି ବଗିଚାରେ,
 ଆମେ ବୁଣିଯାଉ ରଙ୍ଗ ତଟକା ।
 କୁନି କୁନି ଆମ ଓଠ ପାଖୁଡାରୁ,
 ମିଠା ମହୁ ଝରେ ପ୍ରତିଟି ପାତ୍ରରୁ,
 ସୁନା ସକାଳର ତୁନା କାକରରେ,
 ଆମେ ନାଚି ଯାଉ ଝୁମିଝୁମିକା ।
 ଆମରି ଆଖିର କଅଁଳ ପତାରେ,
 ଘୋଟିଆସେ ନିଦ ପତର ଶେଯରେ,
 ଜନନୀର ମଧୁ କୋଳରେ ବହୁରେ,
 ଆମେ ସବୁ ତା'ର ଦୁଃଖ ପାଶୋରା ।

ଅମ୍ଭଜାତ

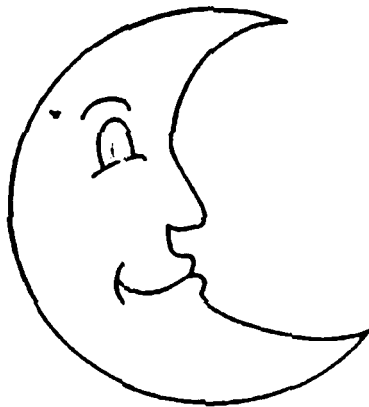
ହାତୀ ନେ ଘୋଡ଼ା ନେ

ହାତୀ ନେ ଘୋଡ଼ା ନେ
 ମୋ ପେଁ କାଳୀ ବଜେଇ ଦେ,
 ମୋଟି ନେ ହାରା ନେ
 ମୋ ଖେଳଘର ଗଢେଇ ଦେ ।
 ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଥାଳି ନେ ମାଣିକର ମାଳି ନେ,
 ମୋ ଗୁଡିଚିକୁ ଉଡେଇ ଦେ,
 ମୋ ଛବି ବହି ପଢେଇ ଦେ ।
 ଜାମା ନେ ଜୋତା ନେ ଜରି ପାଟ ଛତା ନେ,
 ମୋ ବରକୋଳି ଝୁଡେଇ ଦେ,
 ମୋ ଖେଳଘର ଗଢେଇ ଦେ ।
 ଶାରୀ ନେ ଶୁଆ ନେ ଧଳା ଭାଲୁ ଛୁଆ ନେ,
 ମୋ ଚକଟିକୁ ବୁଲେଇ ଦେ,
 ମୋ ବେଲୁନ୍‌କୁ ଫୁଲେଇ ଦେ ।
 କ୍ଷୀରୀ ପୁରି ଖଜା ନେ ବଡ଼ ମାଛ ଭଜା ନେ,
 ମୋ ଦୋଳିଟିକି ହଲେଇ ଦେ,
 ମୋ ସାଇକେଲ ଚଲେଇ ଦେ ।
 ହାରା ନୀଳା ମୋଟି ନେ,
 ମୋ କଣ୍ଢେଇ କି ସଜେଇଦେ,
 ଘୋଡ଼ା ନେ ହାତୀ ନେ,
 ମୋ ପେଁ କାଳୀ ବଜେଇ ଦେ ।

ଇଟିକିଲି ମିଟିକିଲି

ଇଟିକିଲି ମିଟିକିଲି ଫୁଟିଗଲା କାଢ଼ିତ
 ତମର ଆମର ନାଲି ପଞ୍ଜର ।
 ଝିଲିମିଲି ତାରା ଦିଏ ନାହିଁ ଧରା
 ଫୁଲେ ଫୁଲେ ଭରା ଚିକିମିକି ହାରା
 ଛୁଇଁ ଛୁଇଁ ଯାଏ ମୋଘ ଜହ୍ନ ଆଉ ତାରା ।
 ଜହ୍ନମାମୁ ଦେଶ ଯିବା ପିଲେ ଆସ
 ଅଜା ମୋତି ନିଶ ହସୁଥିବେ ହସ
 ନାଚି ନାଚି ଖୋଇ ଦେବେ ଆଇ ଖଜା କୋରା ।
 ମାମୁ ଦେଖେଇବେ ଯାତରାକୁ ନେବେ
 କଣ୍ଢେଇ କିଣିବେ ସିନିହରେ ଦେବେ
 ପକ୍ଷୀରାଜେ ବୁଲାଇବେ ଏ ଦୁନିଆ ସାରା ।

ରୁଇଁ ରୁଇଁ ରୁଇଁ ଫୁଲ ଫୁଟିଛି

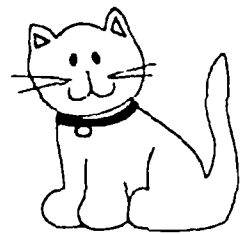
ରୁଇଁ ରୁଇଁ ରୁଇଁ ଫୁଲ ଫୁଟିଛି (ଆରେ ମୋର)
 ସକାଳୁ ମିନି ତାଲା ଧରି ଫୁଲ ତୋଳୁଛି ।
 ଟପ ଟପ ଟପ ଟପ ଟପ ଟପ ବର୍ଷା ଝରୁଛି
 ମିନି ଆମର ଛତା ଧରି ସ୍କୁଲ ଯାଉଛି ।
 ଏକ ଦୁଇ ତିନି ଗୁରି ପାଞ୍ଚ ଛଅ ସଂଖ୍ୟା ଗଣୁଛି
 ମିନି ଆମର ବହି ଧରି ପାଠ ପଢୁଛି ।
 କା କା କା କା କା କା କାତ ରାବୁଛି
 ମିନି ଆମର ତାଳି ମାରି ନାଚ କରୁଛି ।
 ପେଁ ପେଁ ପେଁ ପେଁ ପେଁ ପେଁ ମହୁରୀ ବାଜୁଛି
 ମିନି ଆମର ସାଥି ମେଳେ ଖେଳ ଖେଳୁଛି ।

(ସୌଜନ୍ୟ: ଗାମାଜିକ ସେବା ସଦନ, ଦେଈନାଳ)

ଝୁମ ଝୁମ ଝୁମ ତାଳ ପକାଇ

ଝୁମ ଝୁମ ଝୁମ ତାଳ ପକାଇ
 ଭାଲୁ ନାଚ କରେ ବାଜା ବଜାଇ ।
 ପେଁ ପେଁ ପେଁ ବାଜେ ମହୁରୀ,
 ମାଙ୍କଡ଼ ନାଚିଲା ବାତିକୁ ଧରି ।
 ସିଂହ ନାଚେ ସାଜି ବଣର ରାଜା
 ବିଲୁଆ ମଞ୍ଜିରୀ ନାଚେ କି ମଜା ।
 ପୁଷ୍ପାନାମା ନାଚେ ରାଣୀ ବେଶରେ
 ରୁମ୍ ଝୁମ୍ ପାଦ ମହୁରୀ ସ୍ଵରେ ।
 ବାଘ ସେନାପତି ବାନ୍ଧି ପଗଡ଼ି
 ନିଶକୁ ଫୁଲାଇ ଦେଉଛି ରତି ।
 କୁହୁ କୁହୁ ଶୁଭେ କୋଇଲି ସ୍ଵର
 ପୁଞ୍ଜ ଟେକି ରଙ୍ଗେ ନାଚେ ମୟୂର ।
 ଥିଲେ ସେଠି ଯେତେ ଦେଖଣୀହାରୀ
 ଗୀତ ନାଚ ଦେଖି ମାରିଲେ ତାଳି ।

(ସୌଜନ୍ୟ: ଆସରେ ପିଲାଏ ଗାଇବା ଗୀତ)

ଆମ କୁନା ଯିବ ମାମୁଘର

ଆମ କୁନା ଯିବ ମାମୁଘର
କୁଲେଇ କଣ୍ଢେଇ ସଜକର ।

ମାମୁ ଘରେ କିଏ ଅଛି ? ଅଜା
ଠୁକୁ ଠୁକୁ ବାଡ଼ି ଗୁଲି ତା'ର ଗୁଲୁଆଏ ଅଜା ଦାଣ୍ଡଘର
ବସିଥାଏ ଅଜା ଦାଣ୍ଡଘର ଦଉଡ଼ି ବଳଇ ସରସର ।

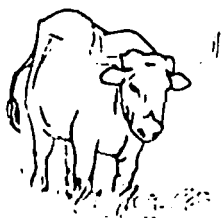
ମାମୁ ଘରେ କିଏ ଅଛି ? ଆଇ
ଗାଈ ଦୁହୁଁଥାଏ ଚର ଚର ଦହି ମୋହୁଁଥାଏ ସର ସର
ଗାଈ ଦୁହୁଁଥାଏ ଚରର ଚରର
ଦହି ମୋହୁଁଥାଏ ସରର ସରର ।

ମାମୁ ଘରେ କିଏ ଅଛି ? ମାମୁ
ସକାଳୁ ଉଠଇ ତରତର ହଳ କରିବାକୁ ଆଗଭର
ହଳ କରିବାକୁ ଆଗଭର କାଠ ଚିରିବାକୁ ଆଗଭର ।

ମାମୁ ଘରେ କିଏ ଅଛି ? ମାଲି
ପିଠୋଡ଼ ବଟାକୁ ଧତପତ ଖତିକାଟା କରେ ଖତଖତ
ଚିତୋଡ଼ କରେ ସେ ବଡ଼ ବଡ଼

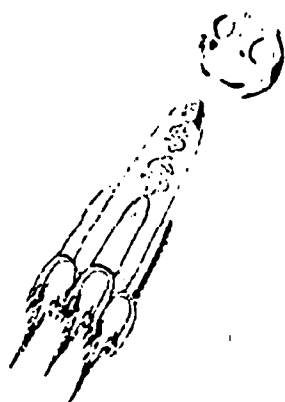
ଚକ୍କୁଳି କରେ ସେ ମତମତ ।

(ସୌଜନ୍ୟ: ଆସରେ ପିଲାଏ ଗାଇବା ଗୀତ)

ନୀଳ ଆକାଶରେ

ନୀଳ ଆକାଶରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯହିଁ ହସେରେ
ଜହ୍ନମାମୁ ଦେଶରେ
ଯିବା ପିଲେ ଆସରେ
ରକେଟ ଚଢ଼ି ବସରେ ।

ତାହାଣି ହାତ ଆଗକୁ ନିଅ, ତାହାଣି ହାତ ପଛକୁ ନିଅ
ଧୀରେ ଧୀରେ ହଲାଇ ଦିଅ, ପୁଣି ଥରେ ଘୂରିଆସ ।
ବାମ ହାତ ଆଗକୁ ନିଅ, ବାମ ହାତ ପଛକୁ ନିଅ
ଧୀରେ ଧୀରେ ହଲାଇ ଦିଅ, ପୁଣି ଥରେ ଘୂରିଆସ ।
ବାମ ଗୋଡ଼ ଆଗକୁ ନିଅ, ବାମ ଗୋଡ଼ ପଛକୁ ନିଅ
ଧୀରେ ଧୀରେ ହଲାଇ ଦିଅ, ପୁଣି ଥରେ ଘୂରିଆସ ।
ତାହାଣି ଗୋଡ଼ ଆଗକୁ ନିଅ ତାହାଣି ଗୋଡ଼ ପଛକୁ ନିଅ
ଧୀରେ ଧୀରେ ହଲାଇ ଦିଅ, ପୁଣି ଥରେ ଘୂରିଆସ ।
ଦେହଟା ସାରା ଆଗକୁ ନିଅ ଦେହଟା ସାରା ପଛକୁ ନିଅ
ଧୀରେ ଧୀରେ ହଲାଇ ଦିଅ, ପୁଣି ଥରେ ଘୂରିଆସ ।

(ସୌଜନ୍ୟ: ଆସରେ ପିଲାଏ ଗାଇବା ଗୀତ)

ଏଇ ତ ମୋର ମଥା

ଏଇ ତ ମୋର ମଥା

ଖରା ବରଷା ଦାଉ ସହେରେ ଧରଇ ଯେବେ ଛତା । (ମୁଁ)

ଏଇ ଯେ ମୋର ଆଖି

ମେଲାଇଦେଲେ ସବୁ ମୁଁ ଦେଖେ ରହେନାକିଛି ବାକି । (ମୋର)

ଏଇ ଯେ ମୋର ନାକ

ଯିବା ଆସିବା କରେ ପବନ ଏଇଠି ଜୀବନଯାକ । (ମୋର)

ଏଇ ଯେ ମୋର ପାଟି

ଯାହା ମୁଁ ଖାଏ ଚୋବାଏ ଦାନ୍ତ ଦିଅଇ ସବୁ ବାଟି । (ମୋର)

ଜିଭ ଏଇ ମୋହରି

କହଇ କଥା ମିଠା ମିଠା ସୁଆଦ ପାରେ ବାରି । (ସେ ଯେ)

କାନ ଦିଓଟି ପୁଣି

ପତରଟିଏ ପଡିଲେ ତଳେ ପାରଇ ମୁହିଁ ଶୁଣି । (ମୁଁ)

ଏଇ ଯେ ମୋର ହାତ

ବାଁ ହାତରେ ମାଛି ଉଡାଏ ଡାହାଣେ ଖାଏ ଭାତ । (ମୁଁ)

ଏଇ ଯେ ମୋର ବାହା

ଦେହକୁ ମୋର ଦିଅଇ ବଳ ସବୁ କାମରେ ସାହା । (ମୋର)

ଏଇ ଯେ ମୋର ଛାତି

ଚମକି ପଡେନାହିଁ ମୁଁ କେବେ ଆସୁ ପଛକେ ହାତୀ । (ଯେବେ)

ଏଇ ଯେ ମୋର ପେଟ

ଯାହା ମୁଁ ଖାଏ ଯାହା ମୁଁ ପିଏ ସବୁ ଏଇଠି ଭେଟ । (ମୋର)

ପାଦ ଦୁଇଟି ଏଇ

ଦୁନିଆଁ ସାରା ଗୁଲଇ ମୁହିଁ ପାଦରେ ଭରା ଦେଇ । (ମୋର)

(ସୌଜନ୍ୟ: ଆସରେ ପିଲାଏ ଗାଇବା ଗୀତ)

ଗାଁ ନୁହେଁ କି ନୁହେଁ ସହର

ଗାଁ ନୁହେଁ କି

ନୁହେଁ ସହର ନୁହେଁ ସହର ନୁହେଁ ସହର
ଏଇ ବଣ ମୂଳକେ

ଆମରି ଘର ଆମରି ଘର ଆମରି ଘର
ସେଇ ଦୂର ପାହାଡ଼ ତଳେ

ମୁଁ ନାଚିନାଚିକା ଗୀତ ଗାଇଗାଇକା
ବୁଲେ ମୁଁ ଝରଣା କୂଳେ ।

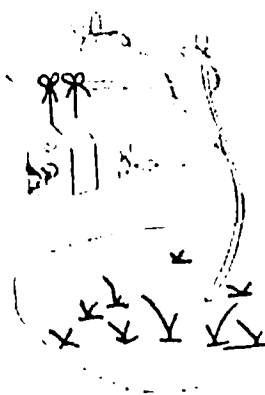
ନିତି କରେ ଶିକାର ନୁହେଁ କାହାକୁ ଡର

ମୋର ହାତେ ଥିଲେ ଧନୁଶର

ହସିବ ଉଠିବ ଏଇ ବଣ ପାହାଡ଼ ଭୂଇଁ

ମୋର ଜାତି ଜାତି ଫୁଲ ଫଳେ ।

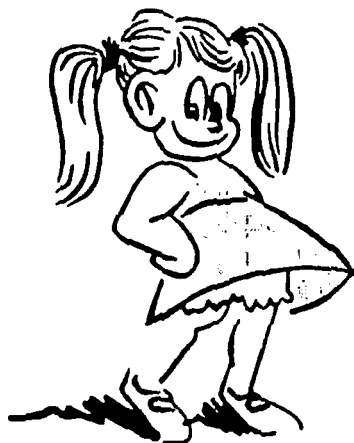
(ସୌଜନ୍ୟ: ଅଗ୍ରଗାମୀ)

ଆମେ ଯେତେକ କୁକୁମୁଦି

ଆମେ ଯେତେକ କୁକୁମୁଦି,
 ଭିତରେ ଆମର ହସମୁଖି (୨)
 ଆମେ ନାଚୁ ଲା ଲା, ଗାଉ ପା ପା
 ଲା ଲା ଲା ଲା ଲା ।
 ଚଞ୍ଚଳ ଦେଖ ଆମ ଗତି,
 ନାହିଁ ତିଳେ ଭେଦଭାବ ଭାତି,
 ଆମେ ଶୁଲୁ ମରମର, କହୁ ଫଟ୍‌ଫଟ୍
 ଲା ଲା-ଲା- ଲା-ଲା ।
 ଆମେ ବୁଲି ବାହାରିଲୁ ନୂଆ ଦେଶ,
 ସାଥୀରେ ଯିବ ତ ଶୁଲିଆସ,
 ଆମେ ଅମୃତ ସନ୍ତାନ, ଭୟଭୀତିହୀନ
 ଲା ଲା ଲା ଲା ଲା ।

ଶାନ୍ତିଲତା ରାୟ

ହାତୀର ପାଠପଢ଼ା

ମୁଁ ମୋର ହାତୀକୁ ଗଣନା ଶିଖାଇବି
 କହ ହାତୀ ଏକ ଖାଇବୁ ଯଦି କେଜୁ
 ଟିକେ ତୁ ଖାଇବୁ ଟିକେ ମୁଁ ଖାଇବି ।
 କହ ହାତୀ ଦୁଇ ଖାଇବୁ ଯଦି ଖଇ
 ଘୋଡ଼େ ତୁ ଖାଇବୁ ଘୋଡ଼େ ମୁଁ ଖାଇବି ।
 କହ ହାତୀ ତିନି ବଜାଇବା ଗିନି
 ଟିକେ ତୁ ବଜାଇବୁ ଟିକେ ମୁଁ ବଜାଇବି ।
 କହ ହାତୀ ଚାରି ବସିବା ଚକା ପାରି
 ଟିକେ ତୁ ବସିବୁ ଟିକେ ମୁଁ ବସିବି ।
 କହ ହାତୀ ପାଞ୍ଚ କରିବା ଆମେ ନାଚ
 ଟିକେ ତୁ ନାଚିବୁ ଟିକେ ମୁଁ ନାଚିବି ।
 କହ ହାତୀ ଛଅ ଜୋଡ଼ି ଶାବଳ ଧଅ
 ଟିକେ ତୁ ଖୋଲିବୁ ଟିକେ ମୁଁ ଖୋଲିବି ।
 କହ ହାତୀ ସାତ ଖୋଲିବା ଆମେ ଗୀତ
 ଗୋଟେ ତୁ ଖୋଲିବୁ ଗୋଟେ ମୁଁ ଖୋଲିବି ।
 କହ ହାତୀ ଆଠ କରିବାନାହିଁ ମଠ
 ଗଛ ତୁ ଲଗାଇବୁ ଗଛ ମୁଁ ଲଗାଇବି ।
 କହ ହାତୀ ନଅ ବହି ସିଲଟ ଧଅ
 ସଂଖ୍ୟା ତୁ ଲେଖିବୁ ସଂଖ୍ୟା ମୁଁ ଲେଖିବି ।
 କହ ହାତୀ ଦଶ ପଢ଼ିବା ଆମେ ବସ
 ଟିକେ ତୁ ପଢ଼ିବୁ ଟିକେ ମୁଁ ପଢ଼ିବି ।

(ସୌଜନ୍ୟ: ସାମାଜିକ ସେବା ସଦନ, ଦେଈନାଲ)

ବାଇସାଇକେଲ ଚଢ଼ିଛି ମୁହଁ

ବାଇସାଇକେଲ ଚଢ଼ିଛି ମୁହଁ

ସିଧା ରଖିଅଛି ମୋ ହାତ ଦୁଇ

ବାଆଁ ପାଖେ ପାଖେ ଚଳାଏ ଦେଖ

ବୁଲାଇ ନେଲି ମୁଁ ପଡ଼ିଲା ବାଙ୍କି ।

ବାଟରେ ଗୁଲନ୍ତି ବାଟୋଇ ଭାଇ

ଟିଣ୍ଡ ଟିଣ୍ଡ ଘଣ୍ଟି ଦେଲି ବଜାଇ ।

ଆସିଲା ଟ୍ରକ ମଟର ଗାଡ଼ି

ଠିଆ ହୋଇଗଲି ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ି ।

ଗହଳି ଭାଙ୍ଗିଲା ଚଢ଼ିଲି ପୁଣି

ବଜାଇଲି ଘଣ୍ଟି ଟିଣ୍ଡ ଟିଣ୍ଡ ।

(ସୌଜନ୍ୟ: ଆସରେ ପିଲାଏ ଗାଇବା ଗୀତ)

କଣ୍ଢେଇ ବାହାଘର

ଆ ବଉଳ ମୋର

ତୋର ମୋର କରିବା ଆଜି କଣ୍ଢେଇ ବାହାଘର ।

ତୋ କଣ୍ଢେଇ ମୋ କଣ୍ଢେଇ ଛିଟ କନାରେ ଦେବା ସଜେଇ

ତୋ କଣ୍ଢେଇ କରିଆ ହେବ ମୋ କଣ୍ଢେଇ ବର ।

ମୋ ବରକୁ ତୋ କରିଆ ବେଦୀ ଉପରେ କରିବା ବାହା

ଭାତ ତିଅଣ ରାନ୍ଧିବା ପାଇଁ କରିବା ଧୂଳିଘର ।

ସାଙ୍ଗସାଥୀଙ୍କୁ ଡାକି ଆଣିବା ଭାତ ତିଅଣ ପରଶିଦେବା

ଆଜିଠାରୁ ତୁ ହୋଇବୁ ନୂଆ ସମୁଦ୍ରଶାନ୍ତି ମୋର ।

କ୍ଷୀରୋଦ ଚନ୍ଦ୍ର ପୋଥାଳ

ନାନା ତେରି ମୋରନୀ କୋ

ନାନା ତେରି ମୋରନୀ କୋ

ମୋର ଲେ ଗୟା,

ବାଜି ଯୋ ବରୁ ଥା

କାଲି ଶ୍ଵେର ଲେଗୟା ।

ଖା କେ ପି କେ ମୋଟା ହୋକେ

ଶ୍ଵେର ବୈଠା ରେଲୁ ମୋଁ,

ଶ୍ଵେରୋଁ ବାଲା ଡିବା ଖର୍ଖର୍

ପହୁଆ ସିଧା ଜେଲୁ ମୋଁ ।

ତସ୍ ଶ୍ଵେରୋଁ କି ଖୁବ୍ ଖବର ଲି

ମୋଟେ ଆନେଦାର ନେ,

ଶ୍ଵେର କୋ ଭି ଖୁବ୍ ନରୁୟା

ଜଙ୍ଗଲୁ କି ସରଦାର ନେ ।

ଅଳ୍ପି ନାନି ପ୍ୟାରୀ ନାନି

ରଷା ରଷି ଛୋଡ଼ ଦେ,

ଜଲୁଦି ସେ ଏକ ପୈସା ଦେ ଦେ

ତୁ କଷ୍ଟୁସି ଛୋଡ଼ ଦେ ।

ସଭିଏଁ ଏକା ପରି

କିଏ ତ ଗୋରା କିଏ ତ କଳା ହଳଦୀ ରଙ୍ଗ କିଏ
କେଉଁ ପିଲାଟି ବାଦାମୀ ଦେହ ଗୋଲାପୀ ଦିଶେ କିଏ ।
ରଙ୍ଗ ସିନା ଭଲିକି ଭଲି

ତଙ୍ଗ ଏକା ପରି

ପିଲାଏ ପରା ଦୁନିଆ ସାରା

ସଭିଏଁ ଏକା ପରି ।

ଖାଏ କେ ଭାତ ଖାଏ କେ ମାଛ

ମାଉଁସ ଅବା ରୁଟି

ଖାଇବ କ୍ଷୀରା କରଇ ଅଳି

ସକାଳୁ କିଏ ଉଠି ।

ଆହାର ସିନା ଭଲିକି ଭଲି ସଭିଏଁ ଏକା ପରି

ହସିଲେ ପିଲା ରାଜଜସାରା ହସରେ ଯାଏ ଭରି ।

କୁଡିଆ ଘରେ ରହେଟି କିଏ

ରହେ କେ କୋଠା ଘରେ

ଗଛରେ କିଏ ଡୋଳଇ ଘର

କିଏ ବା ନାଆ ପରେ ।

ଘରଟା ସିନା ଭଲିକି ଭଲି

ରହଣି ଏକା ପରି

ସଭିଏଁ ପିଲା ସବୁରି ମୁହଁ

କଅଁଳ କଢି ସରି ।

ରବୀନ ଅବା ରୋହିତ କିଏ
 ରହିମ, ରାମ, ଶାମ
 ଜାକ୍ ଜିଲ୍ ହୁଆଁ କିଏ
 ନାମରେ କେଉଁ ଜାମ ।

ନାଆଁଟି ସିନା ଭଲିକି ଭଲି ଖେଳ ତ ଏକା ପରି
 ଡିଆଁ ଦେଇଁରେ ନାଚ କୁଦରେ ମେଦିନୀ ଉଠେ ଅରି ।
 କେଉଁ ପିଲାଟି ରେଶମା ଜାମା

ପଶମ ଜାମା କାର
 ନାଉଟି କିଏ ଚଢ଼େଇଠାରୁ
 ଛତେଇ ଆଣି ପରି ।
 କରିଟି କିଏ ପୋଷାକ ତା'ର
 ହରିଣ ଛାଲ ଚିରି
 ପୋଷାକ ସିନା ଭଲିକି ଭଲି
 ପିଲା ତ ଏକା ପରି ।

ଦୁନିଆଁ ଯାକ ପିଲାଏ ଆମେ ବସିବା ଆସ ମିତ
 ହସି ଖେଳିବା ନାଚି ନାଚିବା ଗାଇବା ଆମେ ଗୀତ ।
 ପର ଆପଣା ଭାବଟି ଭୁଲି
 ଚଳିଲେ ଏକା ପରି
 ଏଇ ଭୂଇଁରେ ସରଗ ସୁଖ
 ପଡ଼ିବ ସିନା ଝରି ।

(ସଂଗ୍ରହ: ଦୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ)

କାହିଁକି ଭାଇ କାହିଁକି

କାହିଁକି ଭାଇ କାହିଁକି (୩୫ର)

ଆକାଶରେ ଏତେ ତାରା କେଉଁଠୁ ବା ଆସେ,
ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର ସାତ ରଙ୍ଗ କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ।

ମନ୍ଦାର ରଙ୍ଗଣା କିଆଁ ଦିଶେ ନାଲି ରଙ୍ଗ,
ଯୁଇ ଯାଇ ହେନାର ବାସ ଛୁଟେ ଚଉଦିଗ ।

ପକ୍ଷୀ ସବୁ ଉଡ଼ିଯାଏ ତେଣା ତା'ର ମେଲାଲ,
ଉଡ଼ି ପାରେନି ବୋଲି ଏଠି କାନ୍ଦେ ବସି ବିଲେଇ ।

ତେନ୍ତୁଳି ନଡ଼ିଆ ଆମ୍ବ ସୁଆଦ ଥାଏ ଭରି,

ସମୁଦ୍ରର ନୀଳଲହରୀ ମଥା ପିଟିଯାଏ ଫେରି ।

ରାତିରେ କିଆଁ ଜୁଲୁଜୁଲିଆ ଦିଶେ ଚିକ୍‌ଚିକ୍,
ଲାଗେ ଯେପରି ମଶାଲ ଜଳେ ହୋଇ ଦିକ୍‌ଦିକ୍ ।

ଛୋଟ ଛୋଟ ରାମୁ ରାଧା ମା' ସାଥେ ବୁଲନ୍ତି,

ବୋଝ ଉଠାଇ ଅଇଁଠା ଖାଇ ମାଗି ମାଗି ବୁଲନ୍ତି ।

ଆସ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଉଇ କଣ୍ଢେ ଗାଇବା,

ଜୀବନର ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଜି ବୁଲିବା ।

ଭୋକ କାହିଁ ଅଛି କାହିଁ ହେଲୁ ଆମେ ଗରିବ,

ଅଜ୍ଞାନତା କାହିଁକି ଅଛି କାହିଁ ଅଛି ଅନ୍ଧାର,

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ମିଳେନି ସବୁଠି ଭ୍ରଷ୍ଟାଗ୍ରର ।

ଆସ ସମସ୍ତେ ମିଳି ମିଶି ସଭିଙ୍କୁ ପଚାରିବା,

ସାହସୀ ହେବା ମନେ ଭାବିବା

ଶକ୍ତି ନେଇ ଆଗେ ବଢ଼ିବା ।

ଆସ ଅପା ଆସ ଆଗେଇ ତୁମେ ଆସ ।

(ସୌଜନ୍ୟ: କେରଳ ଶାସ୍ତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦ)

ଲକଡ଼ି କି କାଠି

ଲକଡ଼ି କି କାଠି, କାଠି ପେ ଘୋଡ଼ା

ଘୋଡ଼େ କି ଦୁମ୍ ପେ ଯୋ ମାରା ହଥୋଡ଼ା
ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ା ଦୌଡ଼ା ଘୋଡ଼ା ଦୁମ୍ ଡଠାକେ ଦୌଡ଼ା ।

ଘୋଡ଼ା ପହୁଆ ଚୌକ ମେଁ, ଚୌକ ମେଁ ଆ ନାଲ
ଘୋଡ଼େ ଜା କି ନାଲ ନେ ହଜାମତ ଯୋ ବନାଇ
ଚକ୍‌ବକ୍ ଚକ୍‌ବକ୍ ଚକ୍‌ବକ୍ ଚକ୍‌ବକ୍

ଘୋଡ଼ା ଆ ଘମଣ୍ଡି, ପହୁଆ ସବ୍‌ଜିମଣ୍ଡି
ସବ୍‌ଜିମଣ୍ଡି ବରଫ୍ ପଡ଼ି ଅି ବରଫ୍ ମେଁ ଲଗାଗୟା ଅଣ୍ଡି
ଚକ୍‌ବକ୍ ଚକ୍‌ବକ୍ ...

ଘୋଡ଼ା ଅପନା ତଗଡ଼ା ହେଁ

ଦେଖୋ କିତନା ଚର୍ବି ହେଁ

ଚରତା ହେଁ ମେହରୋଲା ମେଁ ପର

ଘୋଡ଼ା ଅପନା ଅରବା ହେଁ

ଚକ୍‌ବକ୍ ଚକ୍‌ବକ୍ ...

ଗୁଲଜାର

ଛାଇ ଆଲୁଅର ଖେଳ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିଏ ଆଲୁଅ

ଚନ୍ଦ୍ର କରେ ଛାଇ,

ସେ ଛାଇ ଯେବେ ପୃଥିବୀ ଛୁଏଁ

ପରାଗ ହୁଏ ତହିଁ ।

ତୋଫା ସୂରୁଜ ଖଣ୍ଡିଆ ଦିଶେ

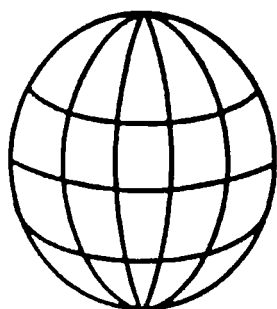
କେବେ କେବେ ସେ ପୂରା ବି ଲୁଚେ,

ଦିନ ବେଳରେ ଗୋଧୂଳି ଆସେ,

ଜୀବର ମନେ ଛନକା ପଶେ ।

ନବୁଝେ ଯିଏ କାରଣ ତା'ର

କେତେ ଯେ କ'ଣ ମନରେ ଶୋତେ ।

ପୃଥିବୀ ମା' ଛାଇ ବି କରେ,

ଚନ୍ଦ୍ର ଯେବେ ଲୁଚେ ତହିଁରେ,

ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଯାଏ,

ପୂନେଇ ଜହ୍ନ ମଉଳି ଆସେ

ଖଣ୍ଡିଆ ଅବା ମାଟିଆ ଦିଶେ,

ଜହ୍ନମାମୁର ସେ ରୂପ ଦେଖି

ମନଟା ମରିଯାଏ ।

କିଏ ସେ କହେ ଅସୁର ଦୁଇ

ଗିଳନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଧାଇଁ,

ତରି ସେ ପଶେ ଘରେ, ଉପାସେ ମନ ମାରେ,
ଦିଅଁ ଦେବତା ପୂଜେ ସେ କେତେ

ଜଗତ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ।

କିଛି ମଣିଷ ଡରିଲେ ନାହିଁ,

ଦେଖି ଖୋଜିଲେ କାରଣ ଯାଇ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିଲା,

ଖୋଜ ବଢ଼ିଲା,

ଆଖି ଦେଖିଲା,

ମନ ଘାଣ୍ଟିଲା,

ଯୁଗ ଯୁଗର କାମ ତାଙ୍କର

ରହସ୍ୟ ଖୋଲି ଦେଲା ।

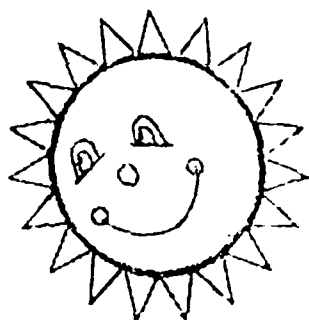
ଜାଣିଲେ ଆମେ କେତେ ଗୁମର

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ତାରା ସବୁର, ମନେ ଭରିଲା ବଳ ।

କରିବା ଆସ ଏବେ ମଉଜ,

ଦେଖିବା ଆମେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟର,

ଛାଇ ଆଲୁଅର ଖେଳ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିଏ ଆଲୁଅ

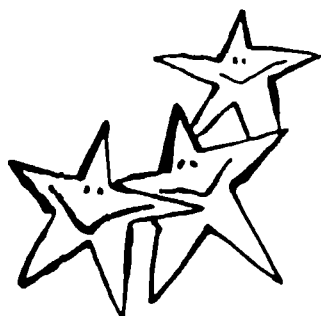
ଚନ୍ଦ୍ର କରେ ଛାଇ,

ଛାଇରୁ ହୁଏ ପରାଗ ଭାଇ

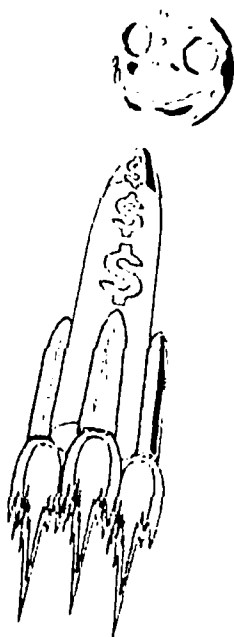
ଦେଖିବା ଆସ ଧାଇଁ ! (ଅପା)

ଆସରେ ଆସ

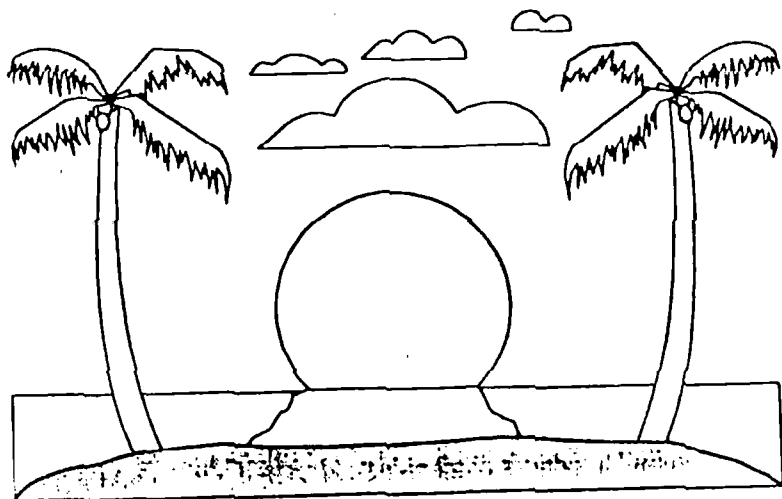
ଆସରେ ଆସ ଏ ଧରା ଶିଶୁ
 ଗାଇବା ମିଶି ଗୀତ
 ଉପରେ ଆଇ ଗଗନ ଶୁଣେ
 ବିଛାଇ ନୀଳ ଛାତ ।
 ଶୂନ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟ କୋଟି ଯୋଜନ
 ପାରିଛି କିଏ କଳି
 ସୂରୁଜ ଢାଳେ ଆଲୋକ ଧାରା
 ତା' କୋଳେ ଚଳି ଚଳି ।
 ଆହା କି ତୋରା ସୁନ୍ଦର ଧରା
 ତା' ପାଇଁ ସିନା ସତ ।
 ବୁଲୁଛି ବୁଧ ଶୁକ୍ର ପୃଥିବୀ
 ମଙ୍ଗଳ ବୃହସ୍ପତି
 ଘୁରୁଛି ଶନି ଯୁରେନ୍‌ସ୍
 ନେପ୍ଚୁନ ପୁଟୋ ସାଥୀ ।
 ଜୋଛନା ଢାଳେ ବିମଳ ଶଶୀ
 ତା' କୋଳେ ହୋଇ ରତ ।
 ଉତ୍ତର ଦିଗେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଲେ
 ଧ୍ରୁବତାରା ଖେଳେ
 ଛାୟାପଥରେ ଶୁଭ୍ର ଆଲୁଅ
 ନକ୍ଷତ୍ର ମାଳେ ମାଳେ ।

ଗ୍ରହାଣୁ ପୁଞ୍ଜ ଧୂମକେତୁ ଏ
 ବରିଲେ ନିଜ ପଥ ।
 ଦେଖି ଦେଖିକା ଭଳିଭଳିକା
 ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ର ଯେତେ
 କେମିତି ଗୁଲେ କାହିଁକି ବୁଲେ
 ଆଲୁଅ ଆଶେ ଏତେ ।
 ବିଜ୍ଞାନ ଭାଇ ଦେବ ବଡ଼ାଇ
 ଖୋଜିଲେ ସାଥି ହୋଇ ।
 ଆକାଶେ ଦେଶେ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ
 କାମରେ ତାଙ୍କ ଲୟ
 ଧରାର କୋଳେ କାଳକାଳକୁ
 କାମର ଏକା ଜୟ ।
 ସେ ରାଜ୍ୟ ଭାଇ ଦେଖିବା ଯାଇ
 ଉଡ଼ାଇ ଦେବା ନେତ ।

ବାରକିଶୋର ପ୍ରଧାନ

ଏଇ ଆମ ମାଟି ମା'

ଏଇ ଆମ ମାଟି ମା'ରେ

ତାହାରି କୋଳରେ ଜନମ ଲଭିଲେ

କୋଟି କୋଟି ସୁତ ସୁତାରେ ।

କେତେ ଉପକାରୀ ମାଆ ମୋର ସିଏ

ନା ନା ଉପାଦାନେ ଗଢ଼ା

ଖଣିଜ, ଜୈବ, ପାଣି ଓ ପବନ

ତାହାରି ଜୀବନ ପରା ।

ନାଲିଆ ଗେରୁଆ କଳା ହଳଦିଆ

କେତେ ରୂପେ ହୁଏ ସଜାରେ ।

ମାଆର ଜନମ ହୋଇଛି ଯେ କେବେ

କେ ଦେବ ତା'ର ଠିକଣା

କେତେ କେତେ ବଡ଼ ଶିଳାରାଜି ଭାଙ୍ଗି

ହୋଇଅଛି ବାଲିକଣା ।

ତା' ସାଙ୍ଗେ ମିଶିଲା ପରୂଷତା ତାଳ

ମାଆକୁ ଉର୍ବର କଲାରେ ।

ମାଆ ମାଟି ଆମ ଅତି ଆପଣାର

ସହେ କେତେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ

ଅଗଣିତ ଜୀବ ଆଶ୍ରୟା ତା' କୋଳେ

ଲଭି ତା' ସ୍ନେହ ସୁହାଗ ।

ଅଭିମାନ କେବେ କରିନି ସେ ମାଆ

ସେ ପରା ଚିର ଅମୃତାରେ ।

ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି

ଆହାରେ ଆହା କେତେ ବଢ଼ିଆ ମଣିଷ ତାକୁ କରିଛି
ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି ।

କେତେ ଦୂରରୁ ଆସିଛି ତାର ବିଜୁଳିର କୁହ କି କାରବାର
ଜଳଇ ବତୀ ଘୂରଇ ପଟ୍ଟା ଗୁଲିଛି ଧାନକଳ
ମଟର ଦେଇ କିପରି ପୁଣି କୁଅରୁ ପାଣି ଉଠୁଛି
ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି ।

ଏତିକି ଖଣ୍ଡେ ରେଡ଼ିଓ କଳ କାନ୍ଦରେ ବୋହି ଗୁଲିଛି
କଥା କହୁଛି ଗୀତ ଗାଉଛି ଯେତେବେଳେ ଇଚ୍ଛା ଶୁଣୁଛି
ବିନା ତାରରେ ଦୂର ରାଇଜୁ ଖବର ବୋହି ଆଶୁଛି
ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି ।

ପଥରଟିଏ ଆକାଶେ ଫିଙ୍ଗ ତଳକୁ ପଡ଼େ ଖସି
ମଣିଷ କିନ୍ତୁ ଆକାଶେ ଉଡ଼େ ଉଡ଼ାଜାହାଜେ ବସି
ଚଢ଼େଇ ପରି ଡେଶା ମେଲାଇ କିପରି ଉଡ଼ି ଯାଉଛି ।
ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି ।

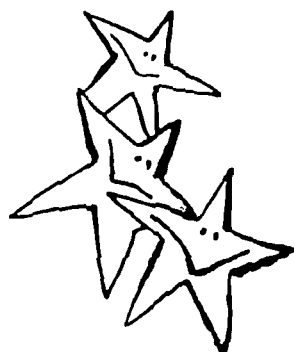
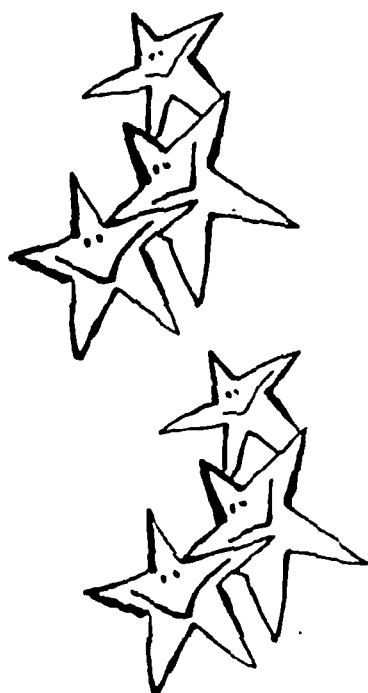
କେତେ ରକମର ମଟରଗାଡ଼ି ଧାଇଁ ଗୁଲିଛନ୍ତି ଧୂମାଳ ଛାତି
କେତେ ବେଗରେ ସେ ଯାଉଛି
ସାଇକେଲ ବା ଶଗଡ଼ ହେଉ ପଛରେ ପଡ଼ି ରହୁଛି
ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି ।

ଚକଚକିଆ ଘଣ୍ଟା ମୁହଁରେ ତା'ର କଣ୍ଟା
ଦିନ ନାହିଁ ରାତି ନାହିଁ ଟିକ୍ ଟିକ୍ ହୋଇ ବୁଲୁଛି
ସମୟ କହି ଦେଉଛି ଦେଖିଲେ କାବା ଲାଗୁଛି ।

(ସୌଜନ୍ୟ: ଅଗ୍ରଗାମୀ)

ଛଟିଛଟିକା ତାରା ଆକାଶ

ଛଟିଛଟିକା ତାରା ଆକାଶ
 ତଳେ ହସୁଛି ଗୁମ୍ଫା
 କହୁଛି ସେଇ ଶୁଣରେ ଭାଇ
 ପାଟିଟା କରି ବନ୍ଦ ।
 ପୃଥିବୀ ଠାରୁ ଜନମ ମୋର
 ସୂରୁଜ ମୋର ଅଜା,
 ଦୁନିଆ ଯାକ ପିଲାଏ ମତେ
 ଦେଖି ପାଆନ୍ତି ମଜା ।
 ନିଜେ ମୁଁ ସଦା ଘୁରି ଘୁରିକା
 ପୃଥିବୀ ବଡ଼ପାଶେ,
 ପୃଥିବୀ ଯାଏ ଘୁରି ଘୁରିକା
 ସୂରୁଜ ବଡ଼ପାଶେ ।

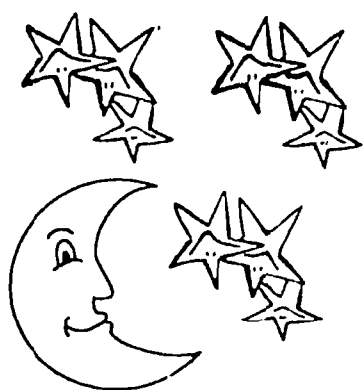
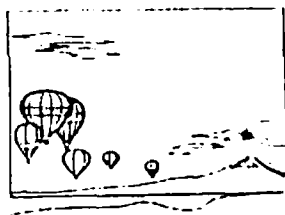
ସୂରୁଜ ଠାରୁ ଆଲୁଅ ନେଇ
 ଆଲୋକିତ ମୁଁ ହୁଏ,
 ଆଲୁଅ ଭାଳି ଜଗତଟାକୁ
 ସଦା ହସାଉ ଥାଏ ।
 କୋଳରେ କୁନାକୁନିକୁ ଧରି
 ଦେଖାଏ ମା' ଗୁହଁ,
 ଦେଖରେ ଦେଖ ଆକାଶେ ଦେଖ
 ଜହ୍ନମାମୁ ତ ସେଇ ।
 ଭଜ ଭାଇ, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି

ପଢ଼ନା ଲିଖନା

ପଢ଼ନା ଲିଖନା ବୋଝ ନେହିଁ,
 ହମନେ ଯୁଦ୍ଧ ଐଲାନ୍ ଜିୟା,
 ଧରଣୀ, ଅମ୍ବର, ନଦୀୟାଁ ଝରନେ
 ସବୁ ଅପନେ ହେଁ ଜାନ୍ ଲିୟା ।
 ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁଷ କା ରଙ୍ଗ ବିଖରନା
 ସାଗର ମେଁ ଲହର କା ଉଠନା
 ପର୍ବତ କି ଶ୍ରେଣି, ଉପରସେ ଦରିଆଓଁ କା ବହତେ ଆନା
 ଉଜଲି ଉଜଲି ସି ଏକ ଗୁଦର
 ମିଳିସେ ଅଜ୍ଞୁର କା ଆନା
 ଅଜ୍ଞୁର ସେ ଜଙ୍ଗଲ ବନ ଯାନା
 ଜନକା ଆପସ ମେଁ ହେଁ ରିଷା
 ହମନେ ଯେ ପହଞ୍ଚନ୍ ଲିୟା । ଧରଣୀ ଅମ୍ବର
 ପହଲେ ପହଲେ ଜନସାନ୍ କା
 ଆଗ ଜଳାନା ଷେଡି କର
 ପେଡ଼ ଲଗାନା, ପହିୟେ କା ଆକାର ବନାନା
 ବର୍ତ୍ତନ ଗଡ଼ ଗୁକ ଲଗାନା
 ଭାପ କି ତାକତ ଯା ବିଜଲି ପର କାହୁ
 ଆଚମ କା ଚୁକଡ଼ୋଁ ମେଁ ବଞ୍ଚନା
 ମାନବ ମେଁ ମାନବତା ଲାନ୍ନା
 ଖେଲ ଖେଲ ମେଁ ଗୁଦ କୋ ଛୁନା
 ଜନକା ଆପସ ମେଁ ହେଁ ରିଷା,
 ହମନେ ଯେ ପହଞ୍ଚନ୍ ଲିୟା

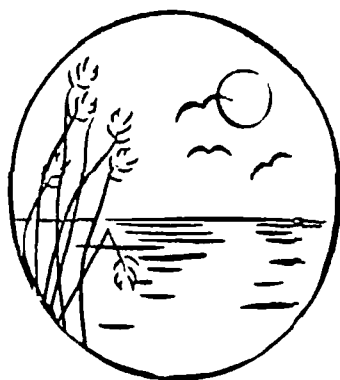
କିଏ ସେ କଲା

କିଏ ସେ କଲା କେମିତି କଲା,
କାହିଁକି ଅବା କଲା,
ଏତେ ବଡ଼ ଏ ଆକାଶ ଦେହେ
କେତେ ଯେ ରଙ୍ଗ ଦେଲା ।

ସକାଳ ହୁଏ ସଞ୍ଜ ହୁଏ,
ଉଁଏ ସୂରଜ ବୁଡ଼େ,
ଜହ୍ନମାମୁକୁ କୋଳରେ ଧରି
ତାରା ମଣାଲ ଜାଳେ ।

ସାଗର କୂଳେ ଲହରି ମାଳା,
ହୁଏନା ଟିକେ ଥୟ,
କାହାକୁ ଅବା ଖୋଜୁଛି ସିଏ,
ମନେ ତା' ଏକ ଲୟ ।
ନାନା ଜାତିର ଗଛ ପତରେ,
କେତେ ରଙ୍ଗର ଫୁଲ,
ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ପରଜାପତି,
କିଏ ତା କାରାଗର ।

ପାଣି ଭିତରେ ମାଛଟି ଖେଳେ,
ଆକାଶେ ଉଡ଼େ ପକ୍ଷୀ,
କେତେ ଯତନେ ମହୁଫେଣାଟି,
କରିଛି ମହୁମାଛି ।
ସାପର ଖେଳ ମୟୂର ନାଚ,
ଭୋକିଲା ବାଘ ଆଖି,
ଅବାକ ହୁଏ ଦେଖି ମୁଁ ସବୁ,
ଧନ୍ୟ ସେହି ଶିଳ୍ପୀ ।

କିଏ ସେ ଦେଲା ଭାବନା ଏତେ,
ଏତେ ଯେ ଶିହରଣ,
ଆଖିରେ ଲୁହ ଓଠରେ ହସ,
ଦୁଃଖ ଅଭିମାନ ।
ଯିଏ ବି ହେଉ ଯାହା ବି କରୁ,
ଯେଉଁଠି ଲୁଚିଥାଉ,
ଖୋଜିବି ତାକୁ ଜୀବନ ସାରା,
ଯାହା ବି ହେଲେ ହେଉ ।

ଜୟନ୍ତୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ବିଜ୍ଞାନ ଧୁରର ନୂତନ କଳିକା

ଆମେ ବିଜ୍ଞାନ ଧୁରର ନୂତନ କଳିକା,

ଆମେ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତିକା
ହସି ହସି ଆମେ ଯିବୁରେ ମିଶି,

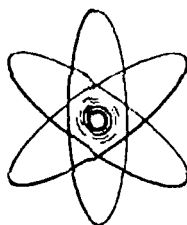
ସେଇ ଦୂର ମହାକାଶଘାତରେ ବସି ।

ଘନ ଉଡିବ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହେ, ଶୁକ୍ର ତାକୁଥିବ କେତେ ସ୍ନେହେ
ଆମେ ଗତିରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ଯହିଁ ନଥିବ ଭୋକର ନିଆଁ
ରୋଗ ଦୁଃଖ ଉଡିଯିବ ଦୂରେ, ଶ୍ୟାମ ବନାନୀର ପରଶରେ ।
ତା ତା ଘିରି ଘିରି....

ଆମେ ବୁଡିବୁ ଅତଳ ଜଳେ, ନୂଆ ଶକ୍ତି ତସ ସନ୍ଧାନରେ
ସୌର ଶକ୍ତିର ସମ୍ଭାର ନେଇ, ଶସ୍ୟ ଭରିବୁ ମାନବ ପାଇଁ
ବାଧା ବନ୍ଦନ ମାନିବୁ ନାହିଁ, ଆତ୍ମବଳୀ ଦେବୁ ଦେଶ ପାଇଁ ।
ତା ତା ଘିରି ଘିରି....

ନାରୀ ଶିକ୍ଷା ସଭ୍ୟତାର ଚିହ୍ନ, ଶିଳ୍ପ ସମୃଦ୍ଧି ଦେଶ ସମ୍ମାନ
ସୁଖ ଶାନ୍ତି ଭରିବ ବିଜ୍ଞାନ, ଆଜି ଆମରି ଏଇ ବିଜ୍ଞାନ
ଅସ କରିବା ସର୍ବେ ଶପଥ, ଶାନ୍ତି ସଂହତିକୁ ଜରି ବ୍ରତ ।
ତା ତା ଘିରି ଘିରି....

ପ୍ରେମଲତା ପଣ୍ଡା

ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ

ବଢ଼ିଆ ଲାଗେ ଅଙ୍କର ଖେଳ,
 (ଦେଖ) ୦,୧,୨,୩,.....୯ର କି ସୁନ୍ଦର ମେଳ,
 ମିଶାଣ ଫେଡ଼ାଣ କର, ଗୁଣନ ହରଣ କର ,
 ହରଣ ଗୁଣନ କର, ଫେଡ଼ାଣ ମିଶାଣ କର,
 ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା
 କରିବା ଗୁଲ ।

ହିମାଳୟ ପାହାଡ଼କୁ ମାପି ଥୋଇଲା (କିଏ.....)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,

ସାତ ତାଳ ସାଗରର ଖାଲ ମାପିଲା (କିଏ.....)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,

ନ ଦିଶିଲା ତାରାର ଦୂରତା ମାପିଲା (କିଏ.....)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା,

ଦେଶ ସାରା ଲୋକ ଯାକ କିଏ ଗଣିଲା (କିଏ.....)

ଯିଏ ଅଙ୍କ ଜାଣିଲା

ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା, ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା
 କଲା କିମିଆ ।

ଅଙ୍କ ମଜା ଗୁଣିଛି ଯେ ଭାରି ସିଆଣି,

ଅଳପ ଖଟିକି ବେଶା ଯାଏରେ ଜାଣି,

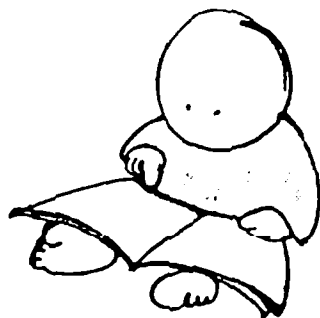
ଯେତେ ଅଛି ଅଙ୍କ ସବୁ ଆମରି ସାଥି

ତା' ସାଥିରେ ଖେଳି ଖେଳି ଯିବାରେ ମାତି,

ମିଶା ଫେଡ଼ା ଗୁଣା ହରା, ଗୁଣା ହରା ମିଶା ଫେଡ଼ା
 ଖେଳିବା ଗୁଲ ।

ଏପରି ଶିକ୍ଷା

ହମ୍ଭେ ଭାରତକେ ବଳେ ଗୁରୁଜନ
ମାଙ୍ଗ ରହେହେଁ ଆପ୍ତସେ,
ଏସି ଶିକ୍ଷା ଜିସ୍ମେ ଥୋଡା
ପ୍ୟାର ହୋ ଦୁଲାର ହୋ ।
ଛୋଟେ ଛୋଟେ ଗୀତ ହୋ,
ଥୋଡାସା ସଙ୍ଗାତ ହୋ
ଖେଲୁ ହୋ ଖିଲୋନେ ହୋ
ବହୁତ ମଜା ହୋ, ବହୁତ ହସିଁ ହୋ
ରଙ୍ଗ ଉମଙ୍ଗ ଔର ଭାଗ ଦୌଡ ହୋ ।

ଲାଖୋଁ ବଳେ ହେଁ ହମ୍ଭେ ଯେସେ,
ଶିକ୍ଷା କୋସୋଁ ଦୂର ହେଁ ଯିନ୍ସେ,
କ୍ୟା ଓ କଭି ପଡ ପାଏଙ୍ଗେ,
କ୍ୟା ଓ କିତାବେ ପାଏଙ୍ଗେ
ହମ୍ଭେ ଭାରତ କେ ବଳେ ଗୁରୁଜନ
ମାଙ୍ଗ ରହେ ହେଁ ଆପ୍ତ ସେ
ଶିକ୍ଷା ଯୋ ସବୁ କି ଶିକ୍ଷା ହୋ
ଶିକ୍ଷା ଯିସ୍ମେ ବହୁତ ମଜା ହୋ ।

ଭାରି ବସେ ଉଠା ଉଠା କର
 ଖେଳ କୁଡ଼ ହମ୍ ଭୁଲ ଗୟେ ହେଁ
 ହସନା ଗାନା ଯାତ ନେହିଁ ହେଁ
 ପଢ଼ନେ ମେଁ କୁଛ ମଜା ନେହିଁ ହେଁ ।
 ଆପକେ ହାଥ୍ ମେଁ ଡକ୍ତା ହେଁ
 ଆଖେଁ ମେଁ କିତନା ଗୁସ୍‌ସା ହେଁ
 ଏସେ ମେଁ ପଢ଼ନା ମୁଶକିଲ ହେଁ
 କୁଛ ଭି କର ପାମା ମୁଶକିଲ ହେଁ ।
 ହିରନେଁ ଯେସେ ଡରତେ ଡରତେ
 ତୋତେଁ ଯେସା ରଟତେ ରଟତେ,
 ହାର ଜିତ୍ କେ ଖେଲେଁ ମେଁ
 ବରପନ୍ ସାରା ଖୋ ଯାତା ହେଁ,
 ଜ୍ଞାନ କା ସପନା ଖୋ ଯାତା ହେଁ ।

କେ.କେ.କ୍ରିଷ୍ଣକୁମାର

ଆମ ପାଠଶାଳା

ଆମ ପାଠଶାଳା,

ନିଜ ହାତେ ଗଢ଼ା,

ଦିଶେ ଶୋଭାବନରେ ।

କୁଞ୍ଜେ କୁଞ୍ଜେ ମଧୁମାଳତୀ ହସେ,

କାନନ ଭରେ ମଲ୍ଲୀ ସଜଳ ବାସେ,

ପାହାଡ଼ି ସମାରେ ତା'ର ପାଖୁଡ଼ା ଖସେ,

ପରମ ସୁହାଗେ ମରମ ଆବେଗେ, ସୁଖେ କାବୁ ଦିନରେ ।

ଶାଳବଣେ ଡାକିଯାଏ ବିହଗ ବଧୂ ,

ମହୁମାଛି ଉଡ଼ି ପିଏ ବିମଳ ମଧୁ,

ଆମେ ସବୁ ଜାଗିତୁ ଗଭୀର ନିଦ୍ରୁ,

ଲାଗୁ ନିଜ କରମେ ଦେଶସେବା ଧରମେ,

ଜାଳି ମନପ୍ରାଣରେ ।

ନାରିକେଳ ପତ୍ରପୁଞ୍ଜେ ନୁଆଡ଼ି ମଥା,

ମନ୍ଦାରକଳିଚି ଖୋଲେ ନୟନ ପତା,

କାନେ କାନେ କହେ କେଉଁ ଗୋପନ କଥା,

ଥିରି ବାଆ ପରଶେ ପ୍ରାଣେ ଆଶେ ହରଷ,

ଘୁଞ୍ଚେ ଦୁଃଖଦୈନ୍ୟରେ ।

(ବାଜି ରାଉତ ଛାତ୍ରାବାସର ଗୀତ)

ହୋ/ଢେଁ କାମ୍ପାବ୍

ହୋ/ଢେଁ କାମ୍ପାବ୍ ହୋ/ଢେଁ କାମ୍ପାବ୍,
 ହମ୍ ହୋ/ଢେଁ କାମ୍ପାବ୍ ଏକ୍ ଦିନ୍...
 ହୋ ହୋ ମନ୍ ମେ ହୈ ବିଶ୍ବାସ୍ ପୂରା ହୈ ବିଶ୍ବାସ୍
 ହମ୍ ହୋ/ଢେଁ କାମ୍ପାବ୍ ଏକ୍ ଦିନ୍।
 ହୋଗି ଶାନ୍ତି ଗୁରୋ ଔର୍ (୩) ଏକ୍ ଦିନ୍, ହୋ ହୋ...
 ନେହିଁ ତର୍ କିସିକୋ ଆଜ୍ ନେହିଁ ଭୟ କିସିକୋ ଆଜ୍
 ନେହିଁ ତର୍ କିସିକୋ ଆଜ୍ କେ ଦିନ୍ ହୋ ହୋ...
 ହମ୍ ଚଲେ/ଢେଁ ସାଥ୍ ସାଥ୍ ଲେକେ ହାଥୋ ମୋ ହାଥ୍
 ହମ୍ ଚଲେ/ଢେଁ ସାଥ୍ ସାଥ୍ ଏକ୍ ଦିନ୍, ହୋ ହୋ...

ଆମେ ବିଜୟା ହେବୁ

ଆମେ ବିଜୟା ହେବୁ ଆମେ ବିଜୟା ହେବୁ
 ଆମେ ବିଜୟା ହେବୁ ନିଶ୍ଚୟ
 ହୋ ହୋ ହୃଦେ ଆମର ଅଛି ବିଶ୍ବାସ
 ଆମେ ବିଜୟା ହେବୁ ନିଶ୍ଚୟ।
 ନାହିଁ ଭୟ ଆମର ନାହିଁ ତର ଆମର
 ନାହିଁ ଭୟ ଆମର ଆଜି। ହୋ ହୋ ...
 ହେବ ଶାନ୍ତି ଗୁରିଦିଗେ ହେବ ଶାନ୍ତି ଗୁରିଦିଗେ
 ହେବ ଶାନ୍ତି ଗୁରିଦିଗେ ନିଶ୍ଚୟ, ହୋ ହୋ...
 ଆମେ ଯିବା ଆଗେଇ ହାତେ ହାତ ମିଳାଇ
 ଆମେ ଯିବା ଆଗେଇ ନିଶ୍ଚୟ, ହୋ ହୋ...

ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି

ଏମିତି ସ୍କୁଲରେ ମୁଁ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି

ହସି ଖେଳି ନାଚି ଗାଇ କେତେ ଶିଖନ୍ତି

ଅପା ଗୀତ ଶିଖାନ୍ତେ ଭାଇ ଗପ କହନ୍ତେ

ଅପା ନାଚ ଶିଖାନ୍ତେ ଭାଇ ସାଥେ ବୁଲନ୍ତେ

ନାଚି ଧନ୍ ଧନାଧନ୍ ହସି ଖିଲି ଖିଲି

ଗାଇ ମିଳିମିଶି ବୁଲି ଝୁଲି ଝୁଲି ।

ଜି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ଆମ ଚିଜି ବଗିଚା,

ଭଲି ଭଲି ଫୁଲ ଫଳେ ଲାଗେ ତ ମଜା,

ପୋଖରୀ କୂଳରେ ଗାଏ ଚିଜି ଚଢ଼େଇ,

ତା' ମଧୁର ଗୀତ ମନ ଦିଏ ଭୁଲେଇ

ପ୍ରଜାପତି ପଛେ ଧାଇଁ ଖେଳି ଖେଳିବା

ସଫା କରି ପାଣି ଦେଇ ଗଛୁ ବଗିଚା

ଗଛ ପତର କୋଳେ ଫୁଲ ପାଖୁଡ଼ା ମେଲେ

କେତେ ଭଲିଭଲିକା ଫଳ ତାଳରେ ଝୁଲେ ।

ବରଷଜେ ଥରେ କରୁ ବଣରେ ଭୋଜି

ବଣ ପାହାଡ଼ର କୋଳେ ଯାତରେ ମଜି

କାଠ ପାଣି ଆଣି ଆମେ ଜାକୁରେ ବୁଲି,

ନଈର କୂଳରେ ରାନ୍ଧୁ ଗୀତ ଯେ ବୋଲି,

ଆମରି ଖୁସିରେ ସାରା ବଣଟା ହସେ

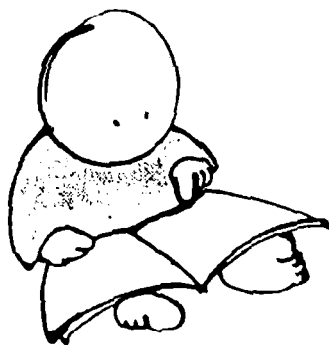
ପାହାଡ଼ ବି କଥା କହେ ଆମରି ସାଥେ

ଲୁଚି ପଥର କୋଳେ ଚଢ଼ି ଗଛର ତାଳେ

ତୋଳୁ କେତେ ଯେ କୋଳି ଖେଳୁ ନଈର କୂଳେ ।

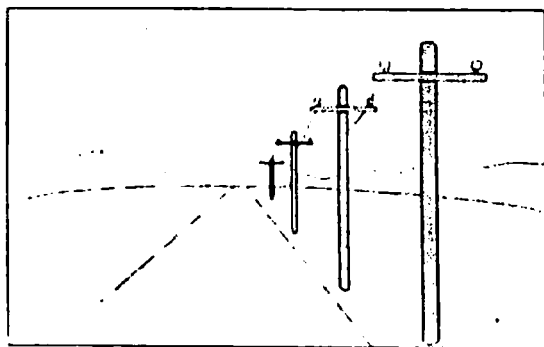
ଆମର ଏ ପାଠାଗାର ବହିରେ ଭରା,
 ଗପ ଗୀତ ଚିତ୍ରେ ଲେଖା ଦୁନିଆଁ ସାରା
 ଏଇ ଘରେ ନୀତି ଶିଖୁ ଗୀତ ବି ଶିଖୁ
 ବାଜା ତାଳେ ମିଶାଉ ଯେ କେତେ ସୁରକୁ,
 ଘାସର ଚନ୍ଦରେ ଢଙ୍କା ଆମ ପଡ଼ିଆ
 ତେଜ୍ଜ କୁଦି ନୀତି ଖେଳି ଲାଗେ ବଢ଼ିଆ,
 ମନ ହାଲକା ହୁଏ ଦେହ ବଳ ତ ପାଏ
 କେତେ ନୂଆ ଭାବନା ସବୁ ମନରେ ଖେଳେ ।
 ଅପା ଭାଇ ସାଥେ ମିଳି କାମ କରିବୁ
 ଆମ ମନ ଲାଖି ଦିଅଁ ସବୁ ଶିଖିବୁ,
 ମାତ ଗାଳି ତର ଛାତି ହାତ ମିଳାଇ
 ନୂଆ ଏକ ପାଠଶାଳା ଆମେ ଗଢ଼ିବୁ
 ନିଜ ହାତେ ଗଢ଼ା ପାଠଶାଳା ଆମର
 ଭୁଲିବୁନି କେବେ ତାକୁ ସାରା ଜୀବନ
 ଘୋଷା ଚଳିବନାହିଁ ମାତ ରହିବନାହିଁ
 ନିଜ ହାତରେ କରି ପଢ଼ି ଗୁଲିବୁ ଯହିଁ ।

ବିନୟ କୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ରାସ୍ତା ହେଁ ଲମ୍ବା ଭାଇ

ରାସ୍ତା ହେଁ ଲମ୍ବା ଭାଇ ମଞ୍ଜିଲ୍ ହେଁ ଦୂର,
 ହିଁସ୍ତ ସେ ଚଳେଇଁ ମିଲ୍ କେ ଜରୁର,
 ହମ୍ ହେଁ ନୟେ ଇନ୍ଦ୍ସାନ୍, ହମ୍ ଚଳେଇଁ ସିନାତାନ୍,
 କୋଇ ତର ନେହିଁ ଜବ୍ ହମ୍
 ମିଲ୍‌କେ ଚଲ୍‌ତେ ହେଁ।
 ଆଗେ ତୋ କଷ୍ଟ ହେଁ ରୋଗ୍‌ନୀ ନେହିଁ,
 ରାସ୍ତା ନିଜାଲେଇଁ ରୁକେଇଁ ନେହିଁ,
 ହମ୍ ହେଁ ନୟେ....
 ଭୁଖେ ହେଁ ଅକେ ହେଁ କୈସେ ଚଳେଇଁ,
 ସାଥ୍‌ଓଁ କେ ମଦ୍ଦ୍ ସେ ଆଗେ ବଢେଇଁ,
 ହମ୍ ହେଁ ନୟେ....
 ଶର୍ଦ୍ଦ ଔର୍ ଗରମି ରାତ୍ ଦିନ୍ ମେ,
 ଆଖିର ତକ୍ ହମ୍ ଚଳେଇଁ ହର ହାଲତ୍ ମେଁ,
 ହମ୍ ହେଁ ନୟେ....

ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ

ତୁ ଜିନ୍ଦା ହେଁ ତୋ ଜୀବନା କି
 ଜିନ୍ଦ ମେଁ ଯକିନ୍ କର
 ଅଗର କହିଁ ହେଁ ସ୍ବର୍ଗ ତୋ
 ଉତାର ଲା ଜମିନ୍ ପର ।
 ଯେ ଗମ୍ କେ ଔର ଗୁର ଦିନ୍,
 ସିତମ୍ କେ ଔର ଗୁର ଦିନ୍,
 ଯେ ଦିନ୍ ଭି ଯାଏଁ ଗୁଜର
 ଗୁଜର ଗୟେ ହଜାର ଦିନ୍,
 କଭି ତୋ ହୋଗି ଇସ୍ ତମନ୍ ପେ
 ଭି ବାହାର କି ନଜର ।
 ହଜାର ଭେଷ୍ ଧରକେ ଆଇ
 ମୌଦ୍ ତେରେ ଦ୍ବାର ପେ,
 ମଗର ତୁଝେ ନା ଛଲ୍ ସକି,
 ଚଲିଗୟା ଓ ହାର କର,
 ନଇ ସୁବହ କେ ସଙ୍ଗ୍ ସଦା
 ତୁଝେ ମିଲି ନୟା ଉମର ।

ଶଙ୍କର ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର

ଖୁଦ ଜିଏଁ ସବୁକୋ ଜିନା ଶିଖାଏ

ଖୁଦ ଜିଏଁ ସବୁକୋ ଜିନା ଶିଖାଏ
 ଅପ୍ପନି ଖୁସିଆଁ ଚଲୋ ବାଣ୍ଟୁ ଆଏ
 ତୋଡ଼ ଲାଏଁ ଚଲୋ ସବୁ ସିତାରେ
 ଆଉ ଦୁଗନ୍ଧ ପକଡ଼ ଲାଏ ସାରେ,
 ଉନ୍ନେ ଘର ଘର ମେଁ ଘାପକ ଜଲାଏଁ
 ଅପ୍ପନି ଖୁସିଆଁ ଚଲୋ ବାଣ୍ଟୁ ଆଏ ।
 କିନ୍ତୁ ଖୁସିଆଁ ହେଁ ଦୁନିଆ ମେଁ ଦେଖୋ
 ଦୋନୋ ହାତେଁ ମେଁ କନ୍ଦୁକୋ ସମେଟୋ
 ଆଉ ଖୁସିଓଁ କି ଫସଲେ ଉଗାଏଁ
 ଅପ୍ପନି ଖୁସିଆଁ ଚଲୋ ବାଣ୍ଟୁ ଆଏ ।
 ସବୁଜି ହାଥୋ ମେଁ କଲିଆଁ ଖିଲି ହେଁ
 ସବୁ କି ହୋଠୋଁ ମେଁ ଖୁସିଆଁ ସଜି ହେଁ
 ଆଉ ସବୁ ପ୍ୟାର କା ଗାଡ଼ ଗାଏଁ
 ଅପ୍ପନି ଖୁସିଆଁ ଚଲୋ ବାଣ୍ଟୁ ଆଏ ।
 ହେ ବଡ଼ି ଖୁବ୍‌ସୁରଦ କାହାନ୍ନା
 ଜିସକୋ କହତେ ହେଁ ହମ୍ ଜିନ୍ଦଗାନା
 ଆଉ ହର ପଲ୍ଲକୋ ମୋତି ବନାଏ
 ଅପ୍ପନି ଖୁସିଆଁ ଚଲୋ ବାଣ୍ଟୁ ଆଏ ।

ବହି ଜିଛି କହୁଛି

ଶୁଣ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେ ବହି ଜିଛି କହୁଛି,
ଶୁଣିକି ପାରୁନା ତମେ ସେ ଯେ କେତେ ଡାକୁଛି,
ଗୁଲ ବହି ଖୋଲିବା ତା'ର ଡାକ ଶୁଣିବା ।

ଆରେ ଆରେ ଆରେ ଆରେ ବାଃ

— ହସ ଖେଳ ଗୀତ ଗପ କେତେ ଭରିଛି ।
ବିତିଲା ଦିନର ଦୁନିଆ କଥା

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ମଣିଷର ଜୀବନଗାଥା
ଗୋଟି ଗୋଟି ହସ ଦୁଃଖ କାହାଣୀ
ହରା ଜିତା ସବୁ ତା' ଦେହେ ଲେଖା

ସିନିହ କାହାଣୀ କା'ର ହସ ଛୁଟାଏ
ଧରାମରା କଥା ପୁଣି ଲୁହ ବୁଝାଏ
ଶୁଣି କି ପାରୁନା ତମେ ସେ ଯେ କହିଗୁଲିଛି ।

ବହି ଦେହେ ପକ୍ଷୀ ଗାଏ ନାଟିନାଟିକା,
ତା' କ୍ଷେତରେ ଦେଉ ଖେଳେ ଲୋଟିଲୋଟିକା
ତା' ଝରଣା ବହିଯାଏ ଗାଈଗାଈକା,

ଶୁଣାଏ ପୁଣି ପରାମାଳଜ କଥା ।
ରକେଟ ଜାହାଜ ଆଉ ଅଜଣା ନୁହେଁ
ବିଜ୍ଞାନର କାଳି ଆଜି ସବୁ ସେ କହେ
ବହିର ଦୁନିଆ ସତେ କେତେ ଯେ ବଡ଼
ଦୁନିଆ ଯାକର କଥା ତା' ଦେହେ ଭରା ।
ଆମରି ପାଖରେ ସେ ତ ରହିବାକୁ ଗୁହୁଛି ।

ମୂଳ ରଚନା: ସତ୍ୟନର ହସମା

ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତର: ବିନୟ କୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ

ହିନ୍ଦୁ ଯା ମୁସଲମାନ

ହିନ୍ଦୁ ଯା ମୁସଲମାନ, ଶିଖ ହେଁ ଯା ପାରସି ହେଁ ହମ୍
ପ୍ୟାର ସେ ଏତବାର ସେ ଆଜ ସେ କହେ

ଇନ୍ସାନ ହେଁ ହମ୍ ।

ଯହୁଦୀ ହେଁ ବୁଦ୍ଧ ହେଁ ଜୈନ ହେଁ ଆସ୍ତ୍ରିକ ଯା ନାସ୍ତ୍ରିକ ହେଁ ହମ୍
ବୁର ହୋ ଯା ହଜାର ହୋ ମିଲକେ କହେ ଇନସାନ ହେଁ ହମ୍

ନା ବନ୍ଦା ପର ଶନି ପର ଶୁକ୍ର ପର
ନା ସୂରଜ ପର ତାରୋଁ ପର ମଙ୍ଗଳ ପର
ନା ଔର ହେଁ କହିଁ ଏସି ସୁନ୍ଦରତା

ଜିନ୍ଦଗୀ ହେଁ ଅପନୀ ହି ଧରତୀ ପର
ରାଜ୍ କି ଯେ ବାଦ୍ ହେଁ, ଜିନ୍ଦଗୀ ଜିଏ

ଇନ୍ସାନ ହେଁ ହମ୍ । ଯହୁଦୀ

ବରଷୋଁ ବରଷ ପହଲେ ଧରତୀ ଆ ବୁପ
ଶିଲ୍ ଆୟି ଧାରେ ସେ ଜିନ୍ଦଗୀ ବହୁତ
ଏକ୍ ଭି, ହମ୍ ଅନେକ୍ ଭି

ଇସଲିଏ କହେ କହୁଁ ନା ହମ୍ କହେ

ଇନ୍ସାନ ହେଁ ହମ୍ । ଯହୁଦୀ

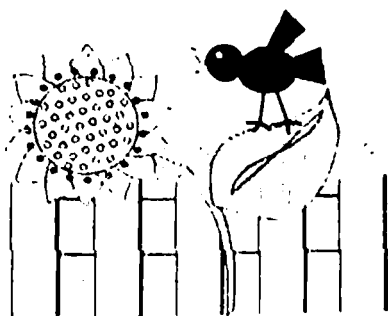
ହମ୍ ମସଜିଦ୍ ମେଁ ଯାଏଁ ଯା ମନ୍ଦିର ମେଁ
ହମ୍ ଗୁରୁଦ୍ୱାରେ ଯାଏଁ ଯା ଗୀରଜେ ମେଁ
ହମ୍ ଅଗିୟାରୀ ଯାଏଁ ଯା ଦରୋସର୍
ଏକ୍ ହି ଆରଜୁ ହର ଦିଲ ପର

ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୁଆ ଏକ୍ ହେଁ, ଶାନ୍ତି ସେ ରହେ,

ଇନସାନ ହେଁ ହମ୍ । ଯହୁଦୀ

ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ମାତା

ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ମାତା,
 ପିତା ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ,
 ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ବନ୍ଧୁ
 ସଖା ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ।
 ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ସାଥୀ ତୁମ୍ଭ ହିଁ ସହାରେ
 କୋଇ ନା ଅପନା ସିଞ୍ଚା ତୁମ୍ଭହାରେ,
 ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ନୈୟା,
 ତୁମ୍ଭ ହିଁ ଥି ବୈୟା
 ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ବନ୍ଧୁ
 ସଖା ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ।
 ଯୋ ଖିଲ୍ ସକେନା ଓ ଫୁଲ୍ ହମ୍ ହୈ
 ତୁମ୍ଭହାରି ଚରନାଁ କେ ଧୂଲ୍ ହମ୍ ହୈ,
 ଦୟା କି ଦୃଷ୍ଟି ସଦା ହିଁ ରଖନା
 ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ବନ୍ଧୁ ସଖା ତୁମ୍ଭ ହିଁ ହୋ ।

ଆ ଚଳକେ ଦୁଝେ

ଆ ଚଳକେ ଦୁଝେ ମେଁ ଲେ କେ ଚଲୁ
 କହିଁ ଏସି ଗଗନ କେ ତଳେ
 ଜହାଁ ଗମ୍ ଭି ନା ହୋ ଆଁଶୁ ଭି ନା ହୋ
 ବସ୍ ପ୍ୟାର ହି ପ୍ୟାର ପଲେ
 ଇକ୍ ଏସି ଗଗନ କେ ତଳେ ।

ସୂରଜ କି ପହଲି କିରନ୍ ସେ
 ଆଶା କା ସବେରା ଜାଗେ
 ବନ୍ଦା କି କିରନ୍ ସେ ଝୁଲୁ କର
 ଘନୁ ଘୋର ଅନ୍ଧେରା ଭାଗେ
 କଭି ଧୂପ ମିଲେ କଭି ଛାଉଁ ପଲେ
 ଲଝି ତଗର ନା ଖଲେ
 ଇକ୍ ଏସି ଗଗନ ...

ଜହାଁ ଦୂର ନଜର ଦୌଡ଼ାଏ
 ଆଜାଦ ଗଗନ ଲହରାଏ
 ଜହାଁ ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ପଞ୍ଜି
 ଆଶା କା ସବେଶା ଲାଏ
 ସପନୋଁ ମେଁ ପଲି ହସତି ହୋ କଲି
 ଜହାଁ ଶାମ ସୁହାନା ତଳେ
 ଇକ୍ ଏସି ଗଗନ

ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମାତୃଭୂଇଁ

ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନମାତୃଭୂଇଁ,

ସୁନ୍ଦର ତା' ଶାଗୁଆ ବନ,

ସୁନ୍ଦର ତା' ପାହାଡ଼ ନଈ ।

ସୁନ୍ଦର ଏଇ ଗଛଲତା,

ସୁନ୍ଦର ମଧୁ ପବନ ତା'ର

ସୁନ୍ଦର ଏଇ ଦେଶରେ ମୋର,

ସୁନ୍ଦର ଯେତେ ଭଉଣୀଭାଇ ।

ଗୋପାଳ ପିଲାଟି ବଂଶୀ ସ୍ବର,

ମଧୁରତାରେ ଭରେ ପ୍ରାଣ

କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି ଯେବେ,

ଫେରନ୍ତି ତା'ର ଗୋଠରୁ ଗାଈ ।

ଏ ଦେଶ ମାଟି କି ସୁନ୍ଦର,

ସୁନ୍ଦର ଘାସ ଫୁଲ ଫଳ,

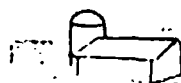
ସୁନ୍ଦର ସେ ସୁନ୍ଦରତମ,

ସବୁରୁ ସେ ଜଗତସାଇଁ ।

ଏଇ ଦେଶ ଏଇ ମାଟି

ଏଇ ଦେଶ ଏଇ ମାଟି
 ମମତାମୟା ମାଟି
 ସେବାରେ ତା'ର ଜୀବନ ଦେବା
 ରଖିବା ତା'ର ନାଁଟି
 ସୁଜଳା ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା
 ଆମ ଏ ଜନ୍ମମାଟି ।
 ଯହିଁ ଝରଣା ଝରି ଯାଏ
 ଯହିଁ କୋଇଲି କୁହୁ ଗାଏ
 ସୁନା ଫସଲ ଲହରୀ ଖେଳେ
 ବୁକୁରେ ଯାଏ ଲୋଟି ।
 ଚିର ମଳୟ ଯା'ର ପବନ
 ଚିର ସବୁଜ ଯା'ର କାନନ
 ସାଗର ଯାହାର ରହୁ ଭଣ୍ଡାର
 କୋଟି ରହୁ ଦିଏ ଭେଟି ।

ବନ୍ଦେ ଜନନୀ ଜନ୍ମଭୂମୀ

ବନ୍ଦେ ଜନନୀ ଜନ୍ମଭୂମୀ (୨)

ସପ୍ତ ସାଗର ନିତ୍ୟ ଯାହାର,

ଚରଣ ଯାଏ ତୁମି ତୁମି ।

ତୁଙ୍ଗ ହିମାଳୟ ଯାହାର ପ୍ରହରୀ,

ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ନଦୀତଟ ବାରି,

ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ତୋଳି ସେ ଛନ୍ଦ

ଆନନ୍ଦେ ଯାଏ ଝୁମି ଝୁମି ।

ଅଞ୍ଚଳ ଯାହାର ଘନନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣ

ଚଞ୍ଚଳ କଣ୍ଠେ ବିହଙ୍ଗର ଡାଳ,

ନୀଳ ଅମ୍ବରେ ଗୁରୁ ଗନ୍ଧାରେ,

ଉଜ୍ଜାର କରନ୍ତି ମୌତ୍ରାବାଣୀ ।

ସନ୍ତାନ ଆମେ ତା ପ୍ରାକ୍ତ ସୈନିକ,

ସତ୍ୟ ଅହିଂସା ଆମରି ଶାୟକ,

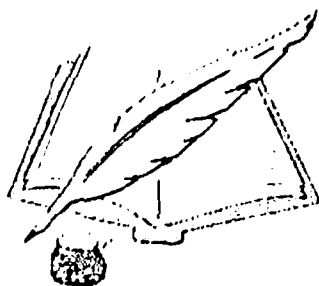
ଯୁକ୍ତ କରେ ମୁକ୍ତ ସ୍ଵରେ,

ଗାଇବୁ ମାଆର ଜୟଧ୍ବନୀ ।

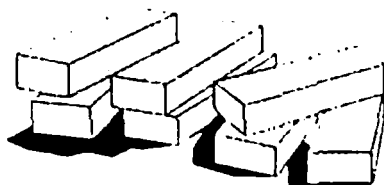
ବଢ଼େ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ

ବଢ଼େ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ
 ଗୁରୁ ହାସ୍ୟମୟା ଗୁରୁ ଭାଷ୍ୟମୟା
 ଜନନୀ ଜନନୀ ଜନନୀ ।
 ପୂତ ପୟୋଧୁ ବିଧୌତ ଶରୀର
 ତାଳ ତମାଳ ସୁଶୋଭିତ ତାର
 ଶୁଭ୍ର ତଟିନୀ ତନ ଶାତଳ ସମାର
 ଜନନୀ ଜନନୀ ଜନନୀ ।
 ଘନ ଘନ ବନଭୂମୀ ରାଜିତ ଅଙ୍ଗେ
 ନୀଳ ଭୂଧରମାଳା ଶୋଭେ ତରଙ୍ଗେ
 କଳକଳ ମୁଖରିତ ଗୁରୁ ବିହଙ୍ଗେ
 ଜନନୀ ଜନନୀ ଜନନୀ ।
 ସୁନ୍ଦରଶାଳା ସୁଶୋଭିତ କ୍ଷେତ୍ର
 ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ନେତ୍ର
 ଯୋଗୀ ରକ୍ଷିଗଣ ଉଚ୍ଚଳ ପବିତ୍ର
 ଜନନୀ ଜନନୀ ଜନନୀ ।

ନୀଳ ଆକାଶର ପରାମାଳଜ

ନୀଳ ଆକାଶର ପରାମାଳଜର
 କଥା ଆଜି ଆମେ କହୁନାହୁଁ,
 ସପନ ଲହରୀ ଭିତରେ ପହଁରି
 ଭାସିବାକୁ ଆମେ ଗୁହଁନାହୁଁ ।
 ଶିବାଜୀ ଅଥବା ସୁବାଷ ହେବାକୁ
 ଆମେ ଆଜି ଆଉ ଆସିନାହୁଁ,
 ସମାଜବାଦର ହୁଙ୍କାର ଦେଇ
 ଭଣିତା କରିବା ଶିଖିନାହୁଁ ।
 ନୂଆ ଜଗତର ଶିଶୁ ଆମେ ସବୁ
 ଆସିଅଛୁ ଏଇ ଧରା ପରେ,
 ହୃଦୟେ ଆମରି ଦୀପ୍ତ ଆଲୋକ
 ଚକ୍ଷୁରେ ଶତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜଳେ ।
 ଆମରି ସଙ୍ଗୀତ ଆମରି କଣ୍ଠେ ଆଜିରେ,
 ଲଙ୍ଘିବୁ ଆମେ ଜଡ଼ ତମସାର ରାତିରେ
 ନିଶ୍ଚୟ ଆମେ ହେବୁ ଆଗାମୀ କାଲିର ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଗୁଲ ଦେଶ ପାଇଁରେ

ଗୁଲ ଦେଶ ପାଇଁରେ

ଆମେ କାମ କରିବା,

କୋଡ଼ି ଧରି ମାଟି ହାଣି ମଞ୍ଜି ବୁଣିବା,

ଗଦା ଗଦା ଶସ୍ୟ ଆଣି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବା,

ଆମେ ହୋଇବା ଗୁମା ।

ଲଙ୍ଗଳ ଜୁଆଳା ମଇ ଯତନେ ଗଢ଼ି,

ଦେଶ ସେବାରେ ନିଜକୁ ଦେବାରେ ବଳି,

ଆମେ ହୋଇବା ବଢ଼େଇ ।

ରଙ୍ଗ ଆଉ ତୁଳା ନେଇ ମୋ ଦେଶ ଛାଡ଼ି,

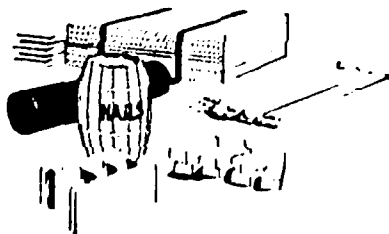
ଆଜିକାରେ ଏ ଦେଶକୁ ମନରେ ଭାବି,

ଆମେ ହୋଇବା ଶିଳ୍ପୀ ।

ଆମେ ସବୁ ଏ ଦେଶର ଚିକି ଫତଜ,

ଗଢ଼ିବାରେ ଏ ଦେଶକୁ ରାମ ରାଇଜ,

ଆମେ ହୋଇବା ବଡ଼ ।

ମାଦଳ ବାଜିଲା

ମାଦଳ ବାଜିଲାରେ ଘୁମୁରା ବାଜିଲା

ଆମେ ସବୁ ଅଛୁ ଭାଇ ବାଜିରାଉତ ତେଲାରେ

ଗୁଳି ଶ୍ଵେତେ ପ୍ରାଣ ଯେହୁ ଦେଲା ।

ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକ ମଧ୍ୟେ ଦିହୁଡ଼ି ଜାଳିଲାରେ

ବାର ବରଷର ମାଝି ପିଲା

ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକରେ ଅନ୍ଧାରି ମୁଲକେ

ଗୁଳି ଆବାଜରେ ବାର ବାଜି ଆସି ତାକେରେ

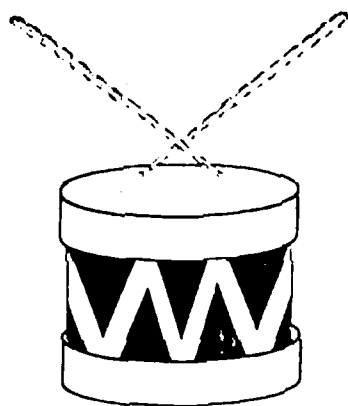
ଜାଗିଉଠ ଗଡ଼ଜାତି ଲୋକେ

ସେଇ ରାଜଜ ପିଲାରେ ଆମେ ସେଇ ରାଜଜ ପିଲା

ଯେଉଁ ରାଜଜ ପିଲା ହସି ହସି ପ୍ରାଣ ଦେଲା

ଦେଶ ଆଗେ କୀର୍ତ୍ତି ରଖିଗଲା ।

(ଅନୁଗୋଳର ବାଜିରାଉତ ଛାତ୍ରାବାସର ଗୀତ)

ହିନ୍ଦୁ ନୁହେଁ କି ମୁସଲିମ୍ ନୁହେଁ

ହିନ୍ଦୁ ନୁହେଁ କି ମୁସଲିମ୍ ନୁହେଁ

ମଣିଷ ଆମ ନାଁ

ସାରା ଦୁନିଆ ଆମରି ଘର

ଭାରତ ଆମ ମାଆ ।

ଏ ନୀଳ ଆକାଶ ନୀଳ ସାଗର

ସେ ନଦୀ ଝରଣା କେତେ ନିଜର

ତା' ଠାରୁ ନିଜର ଏ ସୁନା ମାଟି

ଅତି ଆପଣାର ଏ ମଣିଷ ଜାତି

ଭେଦ ପାଚେରୀ କାହିଁକି ହେବ ଭିତରେ ଆମ ଠିଆ ।

ଇସାଇ ନାନକ ରାମ ରହିମ

ଆମ ପାଇଁ ସତେ କେତେ ମହାନ

ଏ ସବୁଠୁ ବଳି ଦେଶ ମହାନ

କେତେ ନିବିଡ଼ ଏ ସାରା ବନ୍ଧନ

ଆମେ ସଜିଏଁ ସେବକ ତା'ର ସିଏ ତ ଆମ ମାଆ ।

ମଣିଷ ଆମେରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରେମର

ଭେଦଭାବ ନାହିଁ ଶତ୍ରୁ ଆମର

ସବୁରି ଓଠେ ହସ ଫୁଲ ଫୁଟିବ

ସବୁରି ଘରେ ପୁଣି ଦୀପ ଜଳିବ

ଏଇ ଭାବନା ମନରେ ରଖି ବଳାଇ ନେଉ ନାଆ ।

ଶୁଣରେ ପିଲେ ଗୀତ

ଶୁଣରେ ପିଲେ ଗୀତ

ଏଇ ମୋ ଦେଶ ଭାରତ

ଏଇ ମୋର ସରଗ

ଆଉ ଏଇ ମୋର ମରତ ।

ଏଇଠି ଦିନେ ଜନମ ନେଲେ ଗାନ୍ଧୀ ଜବାହର

ଜନମ ନେଲେ ଜଇନ ବୁଦ୍ଧ ନାନକ ଶଙ୍କର,

ଏଇ ଭାରତ.....

ଏଇ ଦେଶରେ ଗଙ୍ଗା ବହେ ଶୁଣ ଇତିହାସ,

ହିମାଳୟର ଶୁଭ୍ର ମୁଖ ନିତି ହସ ହସ,

ପେଟ୍ ଦେଶର ଦେଉଳେ ବିଜେ ନିଜେ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ମଳୟ ଯାର ବଳୟ ଛୁଇଁ ମୌତ୍ରାବାଣୀ କହେ

କୋଇଲି ଯାର ଅଶନେ ଉଡ଼ି ଶାନ୍ତି ଗୀତ ଗାଏ,

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ... ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ...

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯାର ସକାଳେ ଉଇଁ ପାହାତ ମଥା ଛୁଏ,

ବଉଦ କୋଳୁ ଜହ୍ନମାମୁ ମୁରୁକି ହସା ଦିଏ,

ରୂପରେ ଯାର ଅଙ୍ଗା ହୁଏ ଏଇ ଭାରତ ଦେଶ ।

ହିନ୍ଦ ଦେଶ୍ କେ ନିବାସୀ

ହିନ୍ଦ ଦେଶ୍ କେ ନିବାସୀ
 ସଭି ଜନ୍ ଏକ୍ ହେଁ,
 ରଙ୍ଗ ରୂପ ବେଶ୍ ଭାଷା
 ଗୃହେ ଅନେକ ହେଁ।
 ବେଲା ଗୁଲାର୍ ଯୁହିଁ, ଚମ୍ପା ଗୁମେଲି,
 ପ୍ୟାରେ ପ୍ୟାରେ ଫୁଲ୍ ଗୁଢ଼େ
 ମାଲା ମେ ଏକ୍ ହେଁ।
 କୋୟଲ୍ କି କୁକ୍ ପ୍ୟାରୀ,
 ପପିହେ କି ଚେକ୍ ନ୍ୟାରୀ,
 ଗା ରହି ତରାନା ବୁଲ୍‌ବୁଲ୍,
 ରାଗ୍ ମଗର୍ ଏକ୍ ହେଁ।
 ଗଙ୍ଗା ଯମୁନା ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର,
 କ୍ରିଷ୍ଣା କାବେରୀ,
 ଯା କେ ମିଲ୍‌ଗୟା ସାଗର୍ ମେଁ,
 ହୁଇ ସବ୍ ଏକ୍ ହେଁ ।

ଆଜାଦି କି ଖୁଲି ହୁଏ ମେଁ

ଆଜାଦି କି ଖୁଲି ହୁଏ ମେଁ

ନିକଲେ ସିନା ତାନ୍ କେ,

ବାଲକ୍ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ କେ ହମ୍ ସୈନିକ୍ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନ କେ ।

ହମ୍ ଜିସ୍ ମିଟି କେ ଅଞ୍ଜୁର୍ ହେଁ,

ଉସ୍‌ଜି ସାନ୍ ନିରାଲି ହେଁ,

ଜିସ୍‌କେ କ୍ଷେତୋ ମେଁ ସୋନା ହେଁ,

ବାଗୋଁ ମେଁ ହରିଆଲି ହେଁ,

ଧନ୍ ଦୌଲତ୍ ସେ ଜ୍ୟାଦା ଉଞ୍ଚେ ରିସ୍ତେ ହେଁ କନ୍‌ସାନ୍ କେ ।

ହମ୍ ଭି ହସ୍‌ନା ଶିଖ୍ ରହେ ହେଁ

ଶିଲ୍‌ତେ ହୁଏ ଗୁଲାବ୍ ସେ,

ପାଠ ପଢେଙ୍ଗେ ହମ୍ ଜୀବନ କେ

ଖୁଲି ହୁଇ କିତାବ୍ ସେ,

ହମ୍ ଭି ଝେଲେଙ୍ଗେ ସବ୍ ହମ୍‌ଲେ

ଆନ୍ ଔର୍ ତୁଫାନ୍ ସେ ।

ହୁଏ ହମାରି ଧୂପ୍ ହମାରା

ନାଲ୍ ହମାରି ପାଉନ୍ ହେଁ,

ତନ୍ ମନ୍ ମେ ଶିଲ୍‌ତେ ଶୋଁ ବସନ୍ତ୍

ମନ ହରିଆଲି ସାଉନ୍ ହେଁ

ଭାରତ ମା କି ବେଟେ ହେଁ ସବ୍

ଅପ୍‌ନେ ଅପ୍‌ନେ ସାନ୍ କେ ।

ହମ୍ ସବ୍ ଭାରତୀୟ ହେଁ

ହମ୍ ସବ୍ ଭାରତୀୟ ହେଁ

ଅପନି ମଞ୍ଜିଲ୍ ଏକ୍ ହେଁ ହା-ହା-ହା...

ଏକ୍ ହେଁ ହୋ-ହୋ-ହୋ....ଏକ୍ ହେଁ ।

କାଶ୍ମୀର ଜି ଧରତୀ ରାଜୀ ହେଁ, ସରତୀଜ ହିମାଳୟ ହେଁ,

ସଦିଓଁ ସେ ହମ୍ନେ ଲସିକୋ ଅପନି

ଖୁନ୍ସେ ପାଲା ହେଁ,

ଦେଶ୍ କେ ଦକ୍ଷା କେ ଖାତିର

ହମ୍ ସବ୍ ଶିର୍ ତଠାଲେଙ୍ଗେ,

ବିଖରେ ବିଖରେ ତାରେ ହେଁ ହମ୍

ଲେଜିନ୍ ଝିଲ୍ମିଲ୍ ଏକ୍ ହେଁ ।

ମନ୍ଦିର ଗୁରୁଦ୍ବାର ତି ହେଁ ଯହାଁ,

ଓଁର ମସଜିଦ୍ ତି ହେଁ ଯହାଁ

ଚିରଜା କା ହେଁ ଘଡିଆଲ୍ କହିଁ ମୁଲ୍ଲା ଜି ଆବାଜ୍ କହାଁ,

ଏକ୍ ହି ଅପନି ରାମ ହେଁ ଏକ୍ ହି ଆଲ୍ଲା ତାଲା ହେଁ,

ରଙ୍ଗ ବିରଙ୍ଗେ ଡାପକ ହେଁ ହମ୍

ଲେଜିନ୍ ଲଗମଗ୍ ଏକ୍ ହେଁ ।

ଅବ୍ ସାରି ଦୁନିଆ ମେଁ ହମ୍ କୋକ

ଜଙ୍ଗ ନା ହୋନେ ଦେଙ୍ଗେ,

ଅବ୍ ମାରି ଦୁନିଆ ମେଁ ହମ୍ କିସିକୋ

ମୋଡ୍ ଜି ନିନ୍ ନା ସୋନେ ଦେଙ୍ଗେ,

ଅମନ୍ ହି ଅପନା ଗୁଞ୍ଜା ହେଁ, ଅମନ ହି ଅପନା ନାରା ହେଁ,

ତଥେ ନୀଜେ ଲହର ହେଁ ହମ୍

ଲେଜିନ୍ ସାହିଲ୍ ଏକ୍ ହେଁ ।

ସାରେ ଜାହାଁ ସେ

ସାରେ ଜାହାଁ ସେ ଆଜ୍ଞା
 ହିନ୍ଦୁସିତା ହମାରା,
 ହମ୍ ବୁଲୁବୁଲେ ହେଁ କସିକି,
 ଯେ ଗୁଲ୍‌ସିତା ହମାରା ।
 ପରବତ ହୋ ସବସେ ଉଞ୍ଚା,
 ହମ୍‌ସାୟା ଆସମାନ କା
 ଓ ସକ୍ତରି ହମାରା
 ଓ ପାଶୁଖାଁ ହମାରା ।
 ଗୋଦି ମେଁ ଖେଳତି ହେଁ,
 କସିକି ହଜାର ନଦୀୟାଁ,
 ଗୁଲ୍‌ଶନ୍ ହେଁ ଜିନ୍ଦେ ଦମ୍ ସେ
 ରସ୍ କେ ଜିନା ହମାରା ।
 ମଜହବ୍ ନେହିଁ ଶିଖାତା,
 ଆପସ ମେଁ ବୈର୍ ରଖନା,
 ହିନ୍ଦି ହେଁ ହମ୍ (୩ଥର)
 ବତନ୍ ହେ, ହିନ୍ଦୁସିତା ହମାରା ।

କକବାଲ

ମୁଁ ଏଇ ଆକାଶର

ମୁଁ ଏଇ ଆକାଶର ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁଟିଏ
 ସୂରୁଜ ହସେ ଦିନେ ହସିବି
 ସକାଳ ନଦୀ ତୀରେ ବାଲିର ଅଗଣାରେ
 ମୁକୁତା ବିନ୍ଦୁଟିଏ ତୋଳିବି ।
 ଝରି ଝରି ଏ ଝରଣା ଦେଖ
 ଦୂର ପଥରେ ଧାଏଁ
 ଉଜୁଡ଼ା ଯେତେ ହସର ଢେଉ
 ତା' ପାଇଁ ଖେଳିଯାଏ
 ଭରସା ଭରା ସୁନେଲି ସେତୁ
 ମନେ ତା' ବାନ୍ଧିଦିଏ
 କେବେ ନା କେବେ ପାଇବ ଖୋଜି
 ଦୂରସାଗର ସିଏ
 ସେ ତ ସରାଗେ ଝରିଯାଏ
 ସାଗର ଖୋଜି ପାଏ ।
 ସିରି ସିରି ଏ ପବନ ଦେଖ
 ଆସଇ ଧୀରେ ବହି
 ସୁରଭିଭରା ବାରତା କେତେ
 ଯାଏ ସେ ଫୁଲେ କହି
 ପୁଲକି ଉଠେ ସାଗର ନଈ ପରଶ ପାଇ ତା'ର
 ଗହନ ବନ ମଧୁ ବିତାନ ଯା' ପାଇଁ ଉଜାଗର
 ସେଇ ବାରତା ହୃଦେ ନେଇ
 ମୁଁ ଯେ ସରାଗେ ଯିବି ବହି ।

ସୂଚନିକାର ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରକାଶନ:

୧. ବିଜ୍ଞାନ ପରଖ	୨୦.୦୦
୨. ପ୍ରକୃତି ପରଖ	୨୦.୦୦
୩. ଖେଳି ଖେଳି ଶିଖିବା	୧୨.୦୦
୪. ହାତ ତିଆରି ଖେଳନା	୧୫.୦୦
୫. ପତ୍ରରୁ ଚିତ୍ର	୧୨.୦୦
୬. ସହଜରେ ଆଙ୍କିବା ଗଛଲତା	୧୫.୦୦
୭. ଚିତ୍ରପାଞ୍ଚାବରେ ଚିତ୍ରିଆଖ୍ୟାନା	୧୫.୦୦
୮. ଗଛବଇଦ	୧୫.୦୦
୯. କାଗଜଭଙ୍ଗାର ମଜା	୧୫.୦୦
୧୦. କାଗଜରୁ ଆକୃତି	୨୦.୦୦
୧୧. କାଗଜ ଭଙ୍ଗାରୁ ଜ୍ୟାମିତି	୨୦.୦୦
୧୧. ବିଜ୍ଞାନପତ୍ର	୮.୦୦
୧୨. କାଗଜର ଖେଳ	୧୨.୦୦
୧୩. ଗଣିତ କୁହୁକ	୧୨.୦୦

ଓ ଆହୁରି ଅନେକ

ଏହାଛଡ଼ା ଶିକ୍ଷା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ କିଛି ବହିର ବିତରଣ ମଧ୍ୟ ସୂଚନିକା କରିଥାଏ । ପୁରୀ ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଡାକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୨୦.୦୦ ଆଗୁଆ ପଠାଇଲେ ବହିଗୁଡ଼ିକ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଡାକରେ ପଠାଯାଏ ।

ବିଜ୍ଞାନ ତରଙ୍ଗର ଗ୍ରାହକ ଦେୟ

ବାର୍ଷିକ ସାଧାରଣ ୭୫.୦୦

ଅନୁଷ୍ଠାନ/ସହଯୋଗୀ ୧୦୦.୦୦

ଆଜୀବନ ୧୦୦୦.୦୦

ଆମ ମନର ଗାତ

ଗାତ ଶୁଣିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ । ମନର ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗାତ ଏକ ବହିଆ ମାଧ୍ୟମ । ବିଜ୍ଞାନମେଳା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ଅଜଣା ଭାବ କଟାଇବାରେ ବା ପିଲା-ବଡ଼ଙ୍କ ଦୂରତା କମାଇବାରେ ଗାତ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ପିଲାଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି କିଛି ଗାତ ସଂଗ୍ରହ କରି ବହିଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଗାତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱର ବେଶ୍ ସରଳ, ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଗାଇପାରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ଭଲ ଗାୟକ ବା ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ହେବା ଦରକାର ନାହିଁ । କେବଳ ଗାତ ଗାଇବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହ ହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

ଏସବୁ ଗାତ ଭିତରେ ରହିଛି କିଛି ନୂଆ, କିଛି ପୁରୁଣା, କିଛି ଲୋକଗୀତ, ଇକବାଳ, ସଫଦର ହଶମାଙ୍କ ଭଳି ଲେଖକଙ୍କର କିଛି ଗାତ, ବିଜ୍ଞାନଗୀତ, ଚେତନାଗୀତ, ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ ଗାତ ସହିତ ବେଶ୍ କିଛି ଶିଶୁଗୀତ ।

ଆଶାକରୁଛି ଗାତଗୁଡ଼ିକ ପିଲାଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବ ଓ ପିଲାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶି କାମ କରିବା ପାଇଁ ବଡ଼ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବ ।

ଆମ ମନର ଗାତ

ଗାତ ଶୁଣିବାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ । ମନର ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଗାତ ଏକ ବଢ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମ । ବିଜ୍ଞାନମେଳା ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ଅଜଣା ଭାବ କଟାଇବାରେ ବା ପିଲା-ବଡ଼ଙ୍କ ପୁରତା ଜମାଇବାରେ ଗାତ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ପିଲାଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି କିଛି ଗାତ ସଂଗ୍ରହ କରି ବହିଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଗାତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱର ବେଶ୍ ସରଳ, ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଗାଇପାରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ଭଲ ଗାୟକ ବା ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ହେବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଜେବଳ ଗାତ ଗାଇବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହ ହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।

ଏସବୁ ଗାତ ଭିତରେ ରହିଛି କିଛି ନୂଆ, କିଛି ପୁରୁଣା, କିଛି ଲୋକଗାତ, ଜକବାଳ, ସଫଦର ହଶମାଙ୍କ ଭଳି ଲେଖକଙ୍କର କିଛି ଗାତ, ବିଜ୍ଞାନଗାତ, ଚେତନାଗାତ, ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ ଗାତ ସହିତ ବେଶ୍ କିଛି ଶିଶୁଗାତ ।

ଆଶାକରୁଛି ଗାତଗୁଡ଼ିକ ପିଲାଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବ ଓ ପିଲାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶି କାମ କରିବା ପାଇଁ ବଡ଼ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବ ।